

NÁRODNÍ GALERIE MODERNÍHO A SOUČASNÉHO UMĚNÍ

Projekt byl vypracován v letním semestru 2017 na podkladu poznátek získaných rešerší v rámci diplomního semináře, jehož obsahem byla Národní galerie.

vedoucí práce: Ing. Tomáš Novotný
odborní asistenti: Ing. arch. Jakub Koňata
 Ing. arch. Tomáš Zmek

Děkuji architektům Tomášovi Novotnému, Jakubovi Koňatovi a Tomášovi Zmekovi za odborné vedení a podporu v průběhu studia a za motivující přístup při zpracování mého diplomního projektu.

OBSAH

01	ÚVOD
02	AUTORSKÁ ZPRÁVA
03	KONTEX MÍSTO ŠIRŠÍ VZTAHY
04	PROGRAM MUZEUM GALERIE SCHÉMA
05	NÁVRH KONCEPT SCHWARZPLAN SITUACE PŮDORYSY ŘEZY POHELDY DETAILY

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury

2/ ZADÁNÍ diplomové práce

Mgr. program navazující

jméno a příjmení: MATYÁŠ JIŘA

datum narození: 18.11.1991

akademický rok / semestr: 2016/2017, LETNÍ SEMESTR 14.

obor: ARCHITEKTURA, URBANISMUS

ústav: ÚSTAV NAVRHOVÁNÍ 1-15 127

vedoucí diplomové práce: ING. TOMAŠ NOVOTNÝ

téma diplomové práce:

viz přihláška na DP GALERIE MODERNÍHO A SOUČASNÉHO UMĚNÍ

zadání diplomové práce:

1/ popis zadání projektu a očekávaného cíle řešení

GALERIE MODERNÍHO A SOUČASNÉHO UMĚNÍ

2/

Pro AU/ součástí zadání bude jasně a konkrétně specifikovaný stavební program

Pro D/ součástí zadání budou jasně a konkrétně specifikované jednotlivé fáze projektu, které jsou nezbytnou součástí řešení

PROSTOROVÝ PROGRAM

DEPOZITÁŘ, VÝSTAVNÍ PROSTORY, RESTAUROVÁNÍ, SPRÁVA, STODOLNA, PŘÍJEM, SÁL, VSTUP

3/ popis závěrečného výsledku, výstupy a měřítka zpracování

SITUACE M 1:500, PŮDORYSY M 1:200, ŘEZY M 1:200, POHLEDY M 1:200, DETAILS,

PROSTOROVÉ ZOBRAZENÍ, AUTORSKÁ ZPRÁVA - TEXT

4/ seznam dalších dohodnutých částí projektu (model)

MODEL 1:200, PORTFOLIO, CD

Datum a podpis studenta

1.3.2017

Datum a podpis vedoucího DP

1.3.2017

Datum a podpis děkana FA ČVUT

13.4.2017

registrováno studijním oddělením dne

1.5.2017

L

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE

FAKULTA ARCHITEKTURY

AUTOR, DIPLOMANT:

AR 2016/2017, LS

NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE:

NÁRODNÍ GALERIE MODERNÍHO A SOUČASNÉHO UMĚNÍ

NATIONAL GALLERY OF MODERN ART

JAZYK PRÁCE:

Vedoucí práce:	Ing. Tomáš Novotný	Ústav: Ústav navrhování I.
Oponent práce:	Ing. arch. John Eisler	
Klíčová slova (česká):	galerie, umění	
Anotace (česká):	Náplní projektu bylo navrhnout a umístit Národní galerii moderního umění. Současná galerie moderního umění (Veletržní palác) ve Veletržní ulici v Praze 7 je situována v centru blokové zástavby hlavního města. Myšlenka výstavby nového objektu Národní galerie moderního umění v Praze na pozemku v centrální části města není nijak nová.	
Anotace (anglická):	The project was designed and placed at the National Gallery of Modern Art. The current Gallery of Modern Art (Veletržní Palace) in Veletržní Street in Prague 7 is situated in the center of the block building of the capital. The idea of building a new building of the National Gallery of Modern Art in Prague on a plot in the central part of the city is not new.	

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou prací vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

V Praze dne

podpis autora-diplomanta

24.05.2017

ÚVOD

Galerie představuje typ kulturní instituce, příbuzný muzeu. Charakterizují ji v podstatě obdobné poslání, společenská funkce či organizační uspořádání, ale sběrný a zájmový okruh galerie se vymezuje uměleckými (malířskými, grafickými a sochařskými) díly. Uvedený text přibližuje galerii jako kulturní instituci, disponující sbírkovým fondem, o který pečuje, který systematicky rozmnožuje a veřejně prezentuje. Takto definovaný význam termínu "galerie" je sekundární, původní význam tohoto pojmu byl odlišný a v historii jeho existence se postupně rozšiřoval s potřebou pojmenovat další skutečnosti. Užívalo se ho však rovněž v podobném smyslu a kromě něho se vyskytovalo ještě rozšířené a současně užívané pojmenování "obrazárna". Oba pojmy se v jedné rovině svých významů navzájem částečně překrývají, což inklinuje k tomu, aby byly paralelně užívané jako částečná synonyma.

Podobně jako v případě termínu "muzeum" se užívalo názvu "obrazárna" nebo "galerie" v souvislosti se sbírkami předmětů. Význam prvního pojmu, jak byl chápán v období časově blízkém vzniku prvních galerijních zařízení, ozřejmí již citovaný Ottův slovník naučný, který charakterizuje obrazárnu jako "místnost anebo budovu, kde bývají chována díla malířského umění". Zároveň poukazuje na to, že v autorově současnosti se pod tímto termínem také chápaly palácové stavby značnějších rozměrů a „státní neb obecní, veřejné sbírky obrazů a též sbírky soukromé. Výklad dále rozvíjí: "nyní nacházíme v hlavních městech obrazárny často ve spojení s musejními sbírkami nebo na uměleckých ústavech. Však budují se též zvláštní obrazárny, účelně zařízené stavby s prostrannými sály, opatřeny vrchním světlem." Podle slovníku se užívalo v minulosti i v 19. století v obdobném významu termínu "galerie", jestliže se tu uvádí, že se název používal pro označení místnosti, v níž se vystavují obrazy, sošky a pod. pak i sbírky umělecké, starožitnické a jiné. Naznačená souvislost termínu "galerie" s jeho užitím pro označení veřejné nebo soukromé sbírky umění se metonymicky vyvinula z původního významu tohoto pojmu, totiž označení chodbového prostoru v renesančních nebo barokních palácích, které sloužily mj. i pro vystavování uměleckých děl. V synonymních významech, totiž jako označení prostor, kde se uchovávala nebo vystavovala umělecká díla, a jako názvu pro sbírky obrazů nebo jiných uměleckých děl, se obou pojmů užívalo v první polovině 20. století. První instituce, která měla přímo v názvu označení "galerie", byla Moderní galerie Království českého, založená roku 1902.

„Muzeum umění je pečování o umělecké sbírky,
vše se této činnosti musí podřídit.“

AUTORSKÁ ZPRÁVA

ÚVOD

Náplní projektu bylo navrhnout a umístit Národní galerii moderního umění. Současná galerie moderního umění (Veletřzní palác) ve Veletřzní ulici v Praze 7 je situována v centru blokové zástavby hlavního města. Myšlenka výstavby nového objektu Národní galerie moderního umění v Praze na pozemku v centrální části města není nijak nová. Je tedy rozhodně výzvou, navrhnout projekt do sousedství budovy takových architektů, jakými byl Adolf Benš a Josef Kříž naproti budově bývalých Elektrických podniků hl. města Prahy na Bubenském nábřeží. Návrh a umístění nové budovy národní galerie vychází ze studií a regulačních podkladů zpracované D3A studiem (2014, vědecký výzkum Prahy). Výběr umístění kulturního centra byl podmíněn výjimečností domu a tomu odpovídá i navržená poloha na nábřeží Vltavy mezi Hlávkovým mostem, Negrelliho viaduktem a Bubenskou třídou ve styku s rušným nábřežím. Komunikační požadavky byly převzaty z urbanistické studie D3A studia, tj. uvolnění zmíněného styku a umožnění metodického usměrnění budoucí dopravy.

KONCEPT

Projekt sleduje dvě základní linie v provozu galerie, kdy kromě vlastních výstavních prostor poskytuje dostatečné zázemí pro vzdělávání a pro odbornou a správní činnost. Z tohoto předpokladu vychází i základní provozní schéma a členění do dvou jednoduchých hmot. Část administrativní, správně vzdělávací s depozitářem je navržena v typologii odpovídající její funkční náplni. Výstavní část je naopak pojata samostatně velkoryseji, kdy návštěvník prochází v rámci expozice kontinuálním výstavním prostorem organizovaným principiálně do jakési vertikální komunikační „spirály“ (rampy), která vrcholí v posledním patře. Spirála je zde užita ve smyslu pohybu návštěvníků, nikoli jako dogma.

Toto „duální“ pojetí se výsledně propisuje i do tvarového řešení, kdy část správně – vzdělávací je navržena jako menší statická hmota s klidnou jednoduchou fasádou a část výstavní, která svojí formou reprezentuje tuto instituci navenek do ulice Bubenské, naznačuje monumentálně pojatý exteriér a vytváří dominantní hmotu k administrativní části. Obě budovy mezi sebou svírají malý, avšak důležitý meziprostor, který je nedílnou součástí stavby, výstavního prostoru a kulturního dění. Svým klínovým tvarem se otvírá a propojuje s navrženou pěší lávkou a rampou do nábřeží s výhledem na Vltavu a její protější břeh.

NÁVRH

Vlastní projekt představuje dvě budovy s pěti nadzemními podlažními o konstrukční výšce 7 m, do kterých je v některých případech - např. administrativní část - vloženo mezipatro a jedním společným podzemním podlažím resp. dvěma podzemními podlažními tj. prostor garáží. V suterénu je řešeno auditorium, které je možno dělit na dvě menší části. v rámci celku jsou zde navrženy tři základní oddělitelné provozy - hlavní výstavní s kavárnou v přízemí a knihkupectvím – dále správně - vzdělávací a studijní včetně administrativní části a třetí se sestává z depozitářů obrazů, grafiky, soch s příslušnými restaurátorskými dílnami. Přístup do budovy pro návštěvníky je zajištěn jednak hlavním vstupem z ulice Bubenské a poté i vstupem z podzemních garáží a bočním vstupem z prostoru kavárny. Všechny vstupní tahy se setkávají na jedné ose ve vstupní hale v přízemí, odkud je nadále pohyb návštěvníků „distribuován“ rampami do výstavních prostor západního objektu a případně vzdělávacího centra.

Výstavní prostor je navržen se záměrem vytvořit klidné a nerušené prostředí, které svým pojetím nekonkuruje vystaveným dílům. Vlastní řešení představuje kontinuální výstavní prostor kombinující výstavní sály na rovině. Prostor je formován tak, aby při stejném principu ve všech patrech docházelo k rozdílnému prostorovému zážitku. Půdorysy výstavních sálů se v jednotlivých podlažích příliš neliší, avšak poskytují různé možnosti expozice děl. Zakončením celé expozice a pomyslný vrchol spirály představuje venkovní lineární výstavní prostor tj. lodžie dlouhá cca 72m situovaná pod střechou výstavní plochy s výhledem na Hradčany a centrální část Prahy. Návštěvník se zde po shlédnutí uměleckých děl, kdy byl od okolí izolován a soustředěn na expozici, opět dostává do kontaktu s okolním světem. Střešní lodžie je od výstavních prostor oddělitelná a je zpřístupněna tak, že umožňuje konání společenských akcí, vernisáží s možností nezávisle na provozu výstavní části galerie. Administrativně správně studijní a vzdělávací část je členěna po jednotlivých podlažích dle funkcí. V přízemí objektu jsou situovány studijní prostory. Funkční náplň přízemí ve východním bloku bychom mohli nazvat jako vzdělávací – tvůrčí. Kompletní administrativa je pak situována od 2.NP do 4.NP, děleného podlaží, kde sídlí správa instituce i budovy a ředitel Národní galerie. Administrativní funkce je zde rozšířena o oddělení historie umění a poskytuje užší veřejnosti kompletní zázemí pro hlubší studijní, vědeckou a odbornou činnost.

První podzemní podlaží je rozděleno do dvou částí odlišným způsobem než je tomu u podlaží nad ním. Je zde situována rampa pro příjezd osobních aut, tranzitu a kamionu zpřístupněná jak rampou, tak zvláštním výtahem. Na ni navazuje technická část, která poskytuje kompletní zázemí jak pro celou budovu, tak pro umělecké sbírky. V tomto podlaží se také odehrává jak zásobování objektu, tak se zde nachází zaměstnanec-ký vstup a vstup z podzemních garáží pro návštěvníky galerie. V 1.PP jsou umístěny příruční depoty, sklady, balárna a prádelna.

Provoz kavárny: Kavárna je samostatným provozním celkem. Společně s galerií má jedině sociální zázemí návštěvníků. To aby po zavírací hodině galerie nenarušoval pohyb návštěvníků kavárny její bezpečnostní opatření, zajistí noční uzavření nadzemní části zadního schodiště (horizontální žaluzie). Kavárna je zásobována také přes krytý vjezd v 1.PP. Zboží je pak přímo ukládáno do skladu v 1.NP, nebo malým nákladním výtahem distribuováno do horního patra. V rámci provozu je navržen bar a sklad nápojů dále kuchyně pro přípravu jednoduchého občerstvení a zázemí zaměstnanců. Obě části jsou propojeny potravinovým výtahem. Kavárna je přístupná jednak z meziprostoru před galerií a jednak z galerie samotné.

Provoz galerijního obchodu: Prodej knih, reprodukcí, plakátů a časopisů je také samostatný, i když funkčně zahrnuje i pokladnu galerie. Funguje nezávisle na jejích otevíracích hodinách a zásobování v tomto případě probíhá rovnou z ulice před jeho vchodem. V tomto provozu se nepočítá s potřebou skladových prostor.

Vertikální komunikace: Hlavní schodiště jsou v západním objektu tři a všechna slouží jako únikové cesty. V administrativní části a depozitu jsou navrženy pouze dvě úniková schodiště.

FASÁDA

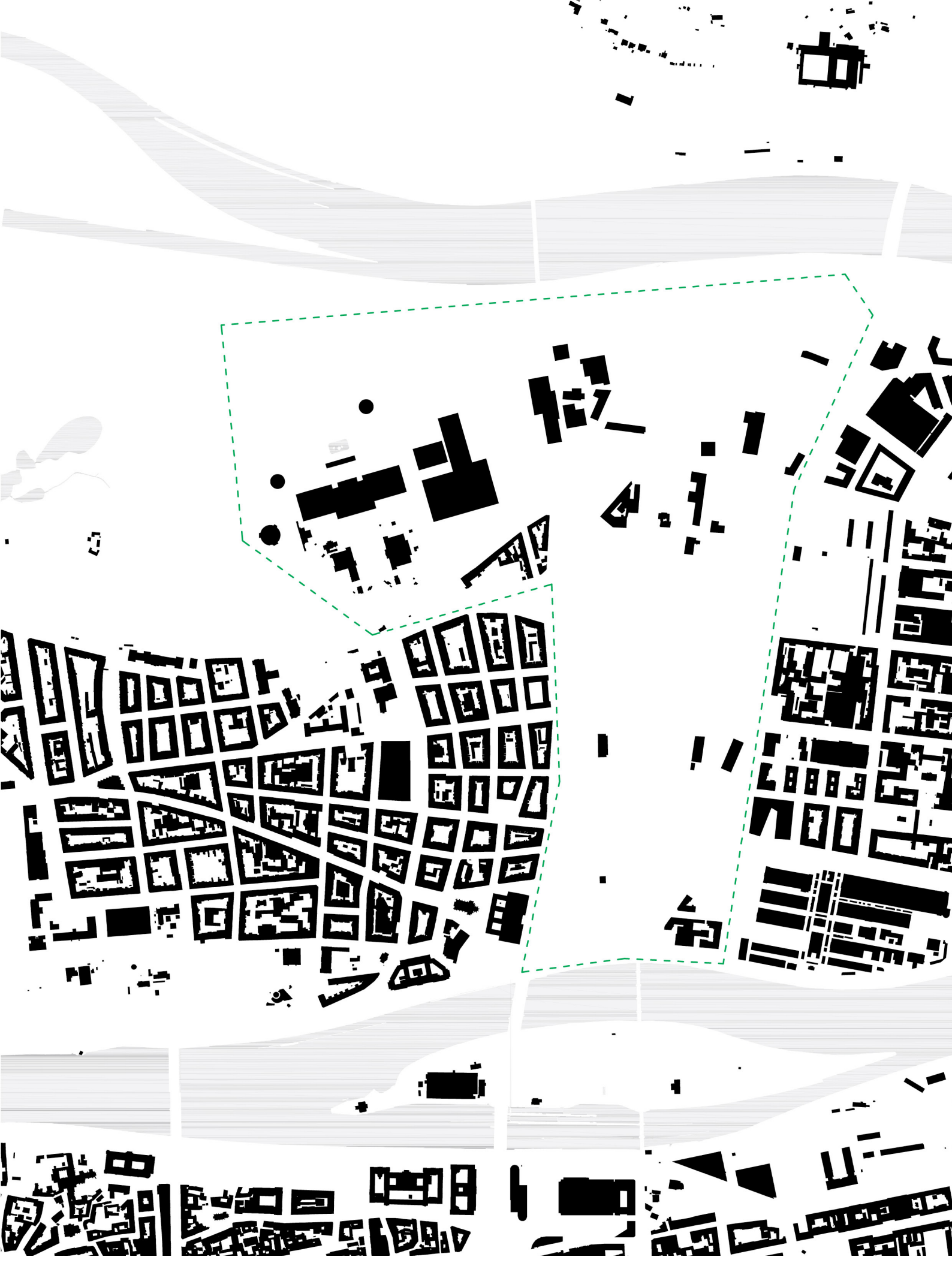
Cílem návrhu bylo spojit funkčnost vnitřních prostor s exteriérovým architektonickým výrazem, najít cestu, jak zkombinovat fasádu bez oken, kterou vyžaduje provoz galerie, a menší měřítko klasických fasád okolních objektů. Pravidelný objem budovy pro výstavní expozici, obrácený k meziprostoru je opláštěn čtyřmi patry prosklené fasády. Mohou být doplněny venkovními lamelami, které umožňují maximální interiérovou flexibilitu, nezávisle na vnějším působení osvětlení. Drobné měřítko lamel pak alespoň proporčně koresponduje s jemnými detaily budovy. Lamely fasády jsou z hliníkových profilů. Za lamelami je fasáda skleněná do zelena tónovaného průhledného skla. Tím je umožněno alespoň částečné propojení exteriéru a interiéru budovy. Návštěvníci neztrácejí kontakt s vnějškem a oproti tomu vnitřní dění může, hlavně po setmění, svými světelnými efekty, obohatit venkovní prostor, sevřený oběma budovami. Fasáda hlavní budovy (západní) je „uzavřená“ do ulice Bubenská a hmota se otvírá pouze velkou prosklenou plochou pouze v přízemí a na své východní straně směrem k venkovnímu výstavnímu prostoru. Jedná se o betonový sendvič s tepelnou izolací. Pohledová část je pojednána betonovým obkladem, pomocí kterého je také celá plocha fasády horizontálně rozdělena do dvou částí. Masivní plocha betonového zhruba ve 4/5 přeřata linií východního prosklení, za kterým se objevují vnitřní rampy. Tato linie koresponduje s vnitřním uspořádáním expozičních pater. Obklad má větší rastrování a je barevně sjednocen. Pohledový beton obkladových panelů je v tomto případě bílý, broušený, tlakovou vodou leštěný. Obkladové panely jsou prefabrikované. Východní stavba administrativy a depotů je pojednána opět v pohledovém betonu, v bílé barvě. Velká hmota kompaktní fasády je jen několikrát narušena horizontálními zářezy oken. Skleněná fasáda do náměstí je rastrová, jednoplášťová, zavěšená na bílých hliníkových profilech. Tato fasáda umožňuje návštěvníkům přímý výhled na venkovní prostor a zároveň upoutává okolní chodce a svou otevřeností jim předkládá vždy aktuální dění uvnitř budovy. Proti nežádoucímu oslunění fasády by byly použity venkovní horizontální žaluzie na západní fasádě. Obě budovy mají střešní lineární světlíky. Umocňuje tak zároveň výškovou gradaci objemu. Velké skleněné plochy umožňují návštěvníkům přímé spojení s oblohou. Intenzita světla se v jejich případě dá regulovat vnitřními žaluziemi, které jsou instalovány v profilu zasklení.

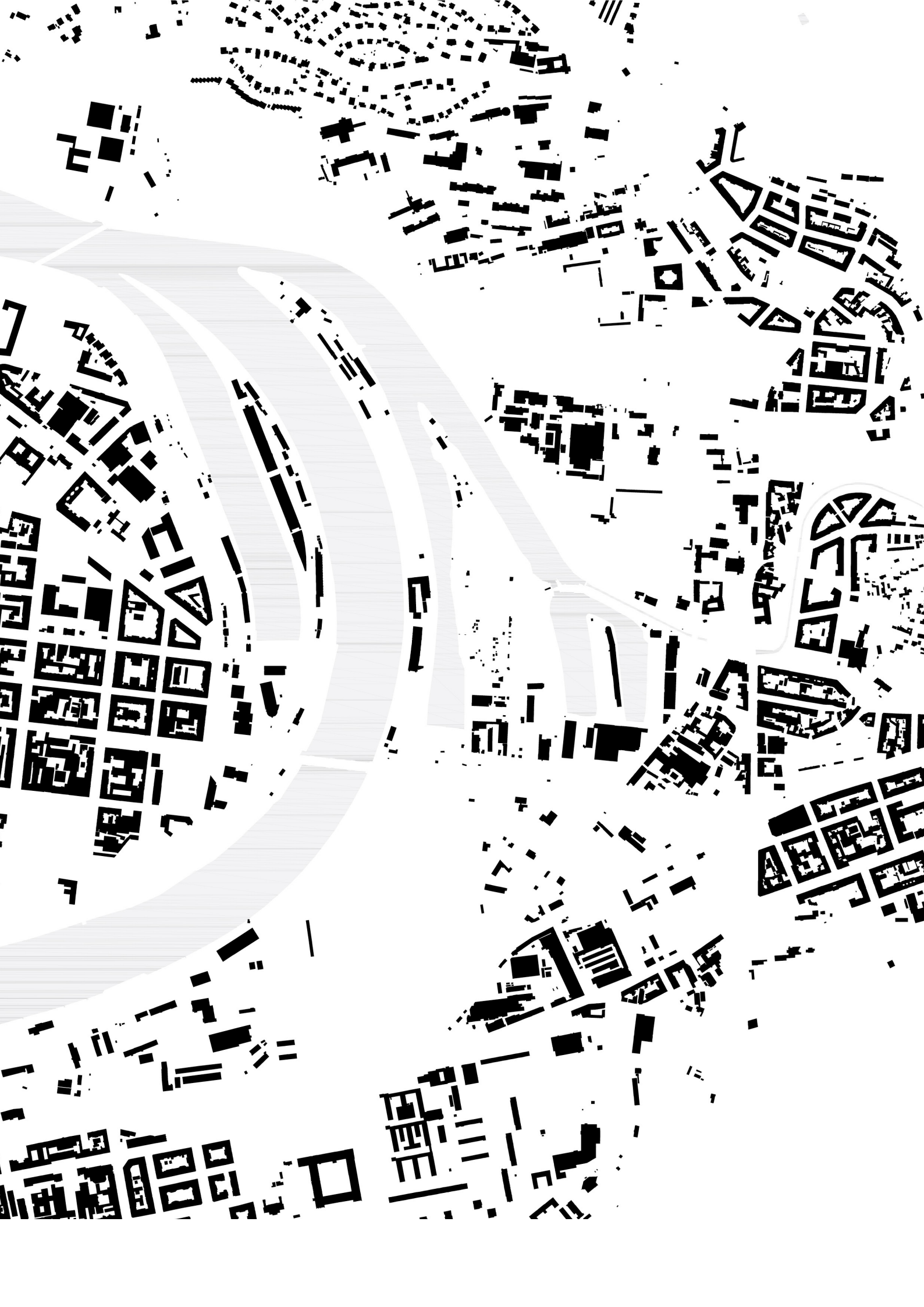
KONTEXT

PRAHA BUBNY - nezastavěné území

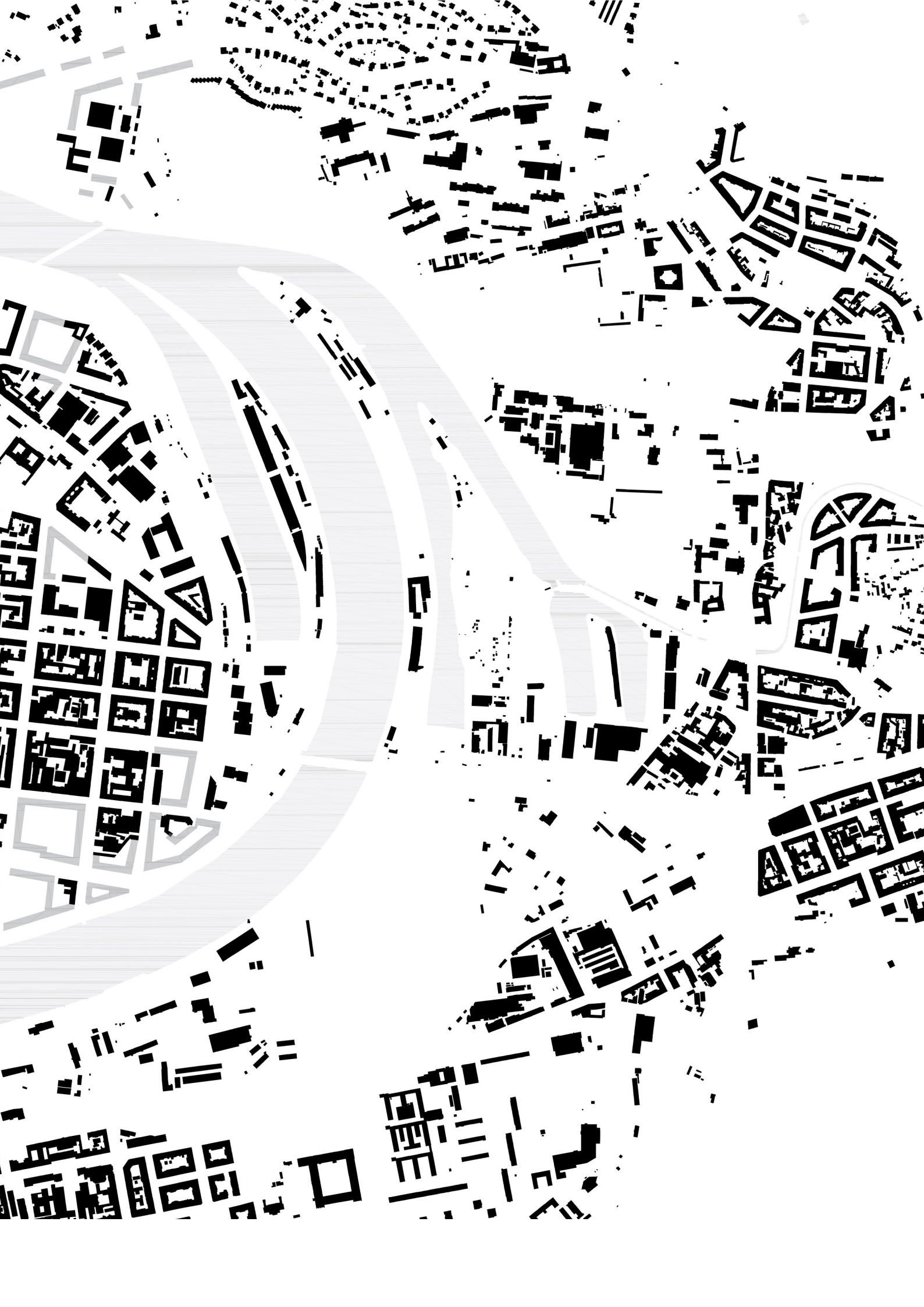
Místo, kde pomyslně končí hlavní osa magistrály hlavního města Prahy. Potenciál místa ukončení magistrály významným kulturním objektem. Snadná dostupnost městské hromadné dopravy. V blízkosti budova Národní galerie s možnou návazností a snadnou komunikací při transportu uměleckých děl.

Náplní projektu bylo navrhnout a umístit Národní galerii moderního umění. Současná galerie moderního umění (Veletřní palác) ve Veletřní ulici v Praze 7 je situována v centru blokové zástavby hlavního města. Myšlenka výstavby nového objektu Národní galerie moderního umění v Praze na pozemku v centrální části města není nijak nová. Je tedy rozhodně výzvou, navrhnout projekt do sousedství budovy takových architektů, jakými byl Adolf Benš a Josef Kříž naproti budově bývalých Elektrických podniků hl. města Prahy na Bubenském nábřeží. Návrh a umístění nové budovy národní galerie vychází ze studií a regulačních podkladů zpracované D3A studiem (2014, vědecký výzkum Prahy). Výběr umístění kulturního centra byl podmíněn výjimečností domu a tomu odpovídá i navržená poloha na nábřeží Vltavy mezi Hlávkovým mostem, Negrelliho viaduktem a Bubenskou třídou ve styku s rušným nábřežím. Komunikační požadavky byly převzaty z urbanistické studie D3A studia, tj. uvolnění zmíněného styku a umožnění metodického usměrnění budoucí dopravy.

PROGRAM

MUZEUM GALERIE

Struktura

Základními organizačními jednotkami NG jsou sbírky, které svou činností naplňují funkce muzea umění. Posláním jednotlivých sbírek je zejména získávat, shromažďovat, uchovávat a zpřístupňovat díla výtvarného umění, dále pak zajišťovat jejich ochranu, evidenci a inventarizaci. Jednou z nejvýznamnějších úloh sbírek je soustavný odborný a vědecký výzkum v oboru výtvarného umění a publikování jeho výsledků.

Několikrát se v dvoustleté historii objevily snahy vybudovat pro sbírky NG novostavbu, jediné centrální sídlo, které by pod jednou střechou sdružilo a představilo všechny umělecké sbírky jako celek, tyto snahy však nebyly nikdy dovedeny k cíli. Sbírký NG tak dnes sídlí v šesti architektonicky významných budovách na území Prahy: stálé expozice starého umění naleznou návštěvníci ve Šternberském paláci na Hradčanském náměstí, v klášteře sv. Jiří na Pražském hradě a v klášteře sv. Anežky České na Starém Městě. Sbírký umění 19. století, moderního a současného umění hostí Veletržní palác, sídlem Sbírký orientálního umění je zbraslavský zámek. Vstupní branou do NG, její vlajkovou lodí a současně sídlem Sbírký grafiky a kresby je palác Kinských na Staroměstském náměstí. Pro své velké výstavní projekty využívá NG také Jízdárny Pražského hradu (ve správě Správy Pražského hradu) a Valdštejnské jízdárny (ve správě kanceláře Senátu).

Veletržní palác představuje unikátní soubor českého i zahraničního moderního a současného umění. Plocha o velikosti 13 500 m² představuje více jak dva tisíce uměleckých děl. Sbírká francouzského a evropského umění, obsahující jedinečná díla nejzvučnějších jmen jako Pablo Picasso, Georges Braque, Auguste Renoir, Vincent van Gogh, Gustav Klimt a mnohých dalších, je sama o sobě pojmem. Postupné budování této kolekce mělo zásadní podíl na formování české novodobé kultury a výtvarného myšlení. Rozsáhlá expozice českého umění 20. a 21. století je koncipována s důrazem na tvorbu klíčových uměleckých osobností a na konfrontaci jednotlivých směrů a vývojových tendencí. České umění je osvětleno v těch kvalitách, které zakládají jeho světovost a současně ukazují specifika výtvarné kultury vzniklé v srdci Evropy. Obraz doby dokreslují ukázky architektury, nábytku, uměleckého řemesla, designu a scénografie. Nechybí ani fotografie, kresby a grafiky, soustředěné v grafických kabinetech. Dalším magnetem jsou krátkodobé výstavy nejrůznějšího tematického zaměření. Ve sféře současného umění je cílem zrcadlit co nejširší spektrum současných snah a trendů. Sbírký mezinárodního umění Národní galerie v Praze zahrnují díla předních světových osobností výtvarného umění. Kolekce zahrnuje rozsáhlý soubor tvorby rakouských a německých umělců – Gustava Klimta, Egon Schieleho či Oskara Kokoschky, Augusta Brömseho či Emila Orlika. V souboru vynikají expresivní díla Edvarda Muncha či ruská avantgarda zastoupená Aristarkhem Lentulovem a Robertem Falkem. Soubor španělských umělců je reprezentován malbou Joana Miróa, Antoniho Tàpiese či Antoniho Clavé.

Součástí souboru je i proslulá Francouzská sbírka, jejíž počátky sahají až do 20. let 20. století. Tehdy se na jejím vzniku podílely přední politické a kulturní osobnosti včetně prezidenta Tomáše Garriguea Masaryka a Vincence Kramáře. Kolekce představuje významný soubor děl Augusta Rodina, Eugena Delacroixe, francouzských krajinářů Camilla Corota, Theodora Rousseaua, impresionistů Clauda Moneta, Camilla Pissarra, Augusta Renoira i umělců, kteří otvírali cestu modernímu umění: Paula Cézanna, Paula Gauguina, Vincenta van Gogha či George Seurata. Dále pak unikátní kubistická díla Pabla Picassa, Georgese Braqua či tvorbu umělců působících v Paříži – Marca Chagalla, Pierra Bonnard a či Maurice de Vlamincka.

PROVOZ

Pro novou budovu národní galerie moderního a současného umění jsem se rozhodl na základě okolností vyzvané soutěže na přestavbu Veletržního paláce, kde se momentálně sbírka moderního a soudobého umění vystavuje. Tato přestavba by byla velkým zásahem do objektu z hlediska kvalitní nenahraditelné funkcionalistické architektury i z hlediska vyklizení domu. Národní galerie má v depozitářích Veletržního paláce uloženo okolo 1000 uměleckých děl, které by se musely během rekonstrukce vystěhovat. Avšak galerie nemá k dispozici další volné prostory, kam by se sbírka moderního a současného umění mohla přestěhovat.

Základem galerie jsou prostory pro uskladnění sbírky uměleckých děl, které se nazývají depozitáře. Jsou to prostory velmi náročné na provoz. Vyžadují stálou teplotu vzduchu, jeho obměnu, minimum přirozeného slunečního světla a odolnost proti vodě. Obrazy se zde věší na ocelové sítě (ocelové háky), které jsou na pojezdových teflonových lištách kvůli snadné manipulaci při obměně výstavy. Vzdálenost mezi ocelovými sítěmi se pohybuje okolo 20 centimetrů, záleží na šířce rámu obrazu. Sochy a plastiky jsou skladovány na regálech a mají své vlastní depozitáře. Třetím typem je příruční depozitář sloužící pro díla, které nevládní přímo galerie. Do všech depotů je nutný bezbariérový přístup a velké vstupní dveře se světlostí otvoru 3 metry, aby byl zajištěn snadný převoz či příjem uměleckých děl. Každý depot pak má svého vlastního správce, který dohlíží na vstup oprávněných osob do depotu.

Dohled na stav uměleckých děl je zajištěn restaurátory pracujícími v restaurátorských dílnách. Tyto dílny jsou velké a člení se dle typu vykonávané práce na fotodílnu sloužící k nafocení děl, rámovnu pro opravu rámu a pro prouzkámání rámu, zda není něčím napaden. Dále do restaurátorských prostor patří paspartérna, kde se pracuje s kresbami a grafikami, poslední částí je balírna. Zde probíhá zabalování děl a je to zvláštní prostor mezi depozitářem a výstavními prostory. Restaurátorské dílny disponují sklady (příručními, transportními), hygienickým zázemím, prádelnou pro pracovní oděvy a sklady s úklidovými místnostmi. Pro restaurátorské dílny je nutný přísun přirozeného světla, odvětrání, nebo mít alespoň denní místnost pro restaurátory.

Galerie disponuje vlastní autodopravou, která opět musí své vlastní zázemí pro řidiče a parkování aut. Výstavní prostory tvoří 40% z celkové plochy galerie. Veletržní palác má na patře 2500 m² čisté výstavní plochy. Mezi jednotlivými výstavními prostory by měly být umístěny odpočinkové místnosti - respiria. Místnosti pro vystavování nepotřebují umělé osvětlení, tento systém se k nám dostal a byl zaveden z Ameriky. Obrazy byly dříve na zamcích, hradech, kde se klimatické podmínky proměňovaly v průběhu roku a umělecká díla v tomto prostředí fungovali postaletí. Stála expozice má pak pracovat s okolním prostředím a korespondovat s tématem děl.

Administrativní část je umístěna v pátém a šestém patře galerie. Dispozičně je rozdělena na oddělení sbírky 19. století, současného a moderního umění, oddělení registrů, kunhistorickou část a samotné vedení galerie.

Prostory pro návštěvníky muzea umění mají nabízet restaurace, kavárny pro pohodlí člověka, kde se během dne naobědvá a nemusí opouštět prostory galerie. Galerie by pak dále měla disponovat volně přístupnou studovnou, knihovnou či přednáškovým sálem a muzejním obchodem.

Při Příjmu uměleckého díla je nutná přítomnost kunhistorika a restaurátora. Rozhodují o tom, zda se předmět dá do příručního depozitáře, nebo do restaurátorské dílny, pokud je dílo ve špatném stavu. Muzeum umění je pečování o umělecké sbírky, vše se této činnosti musí podřídit.

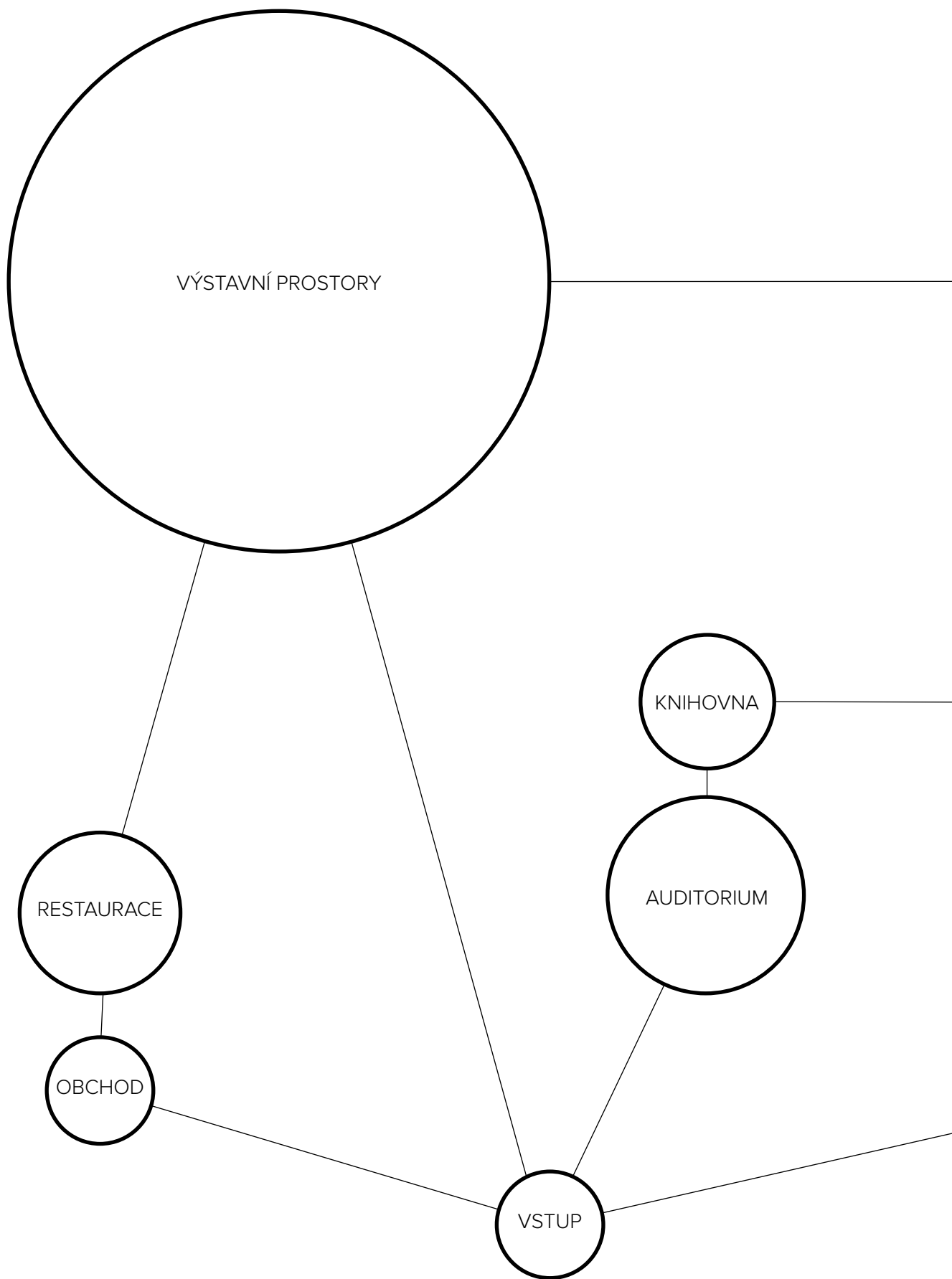
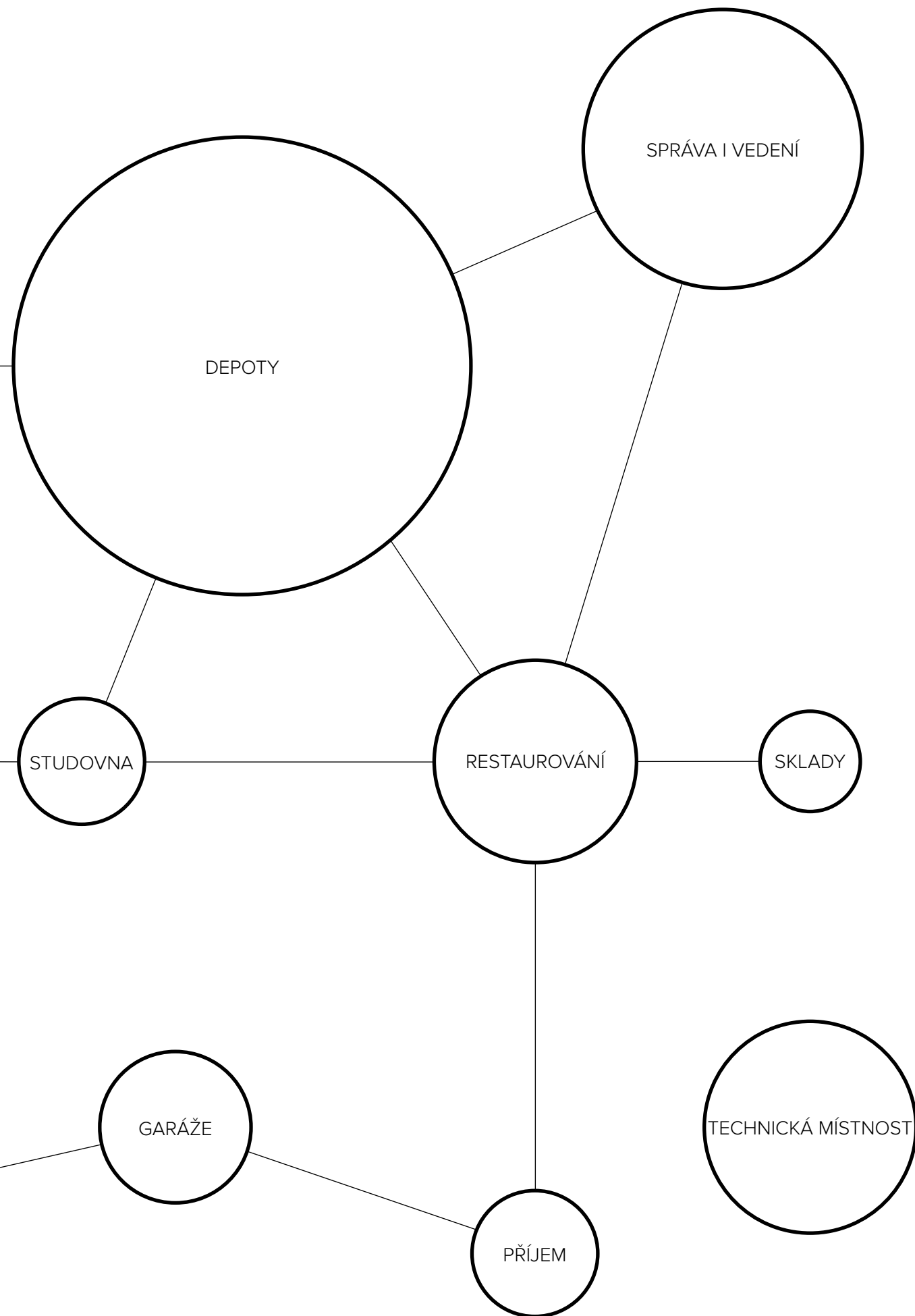
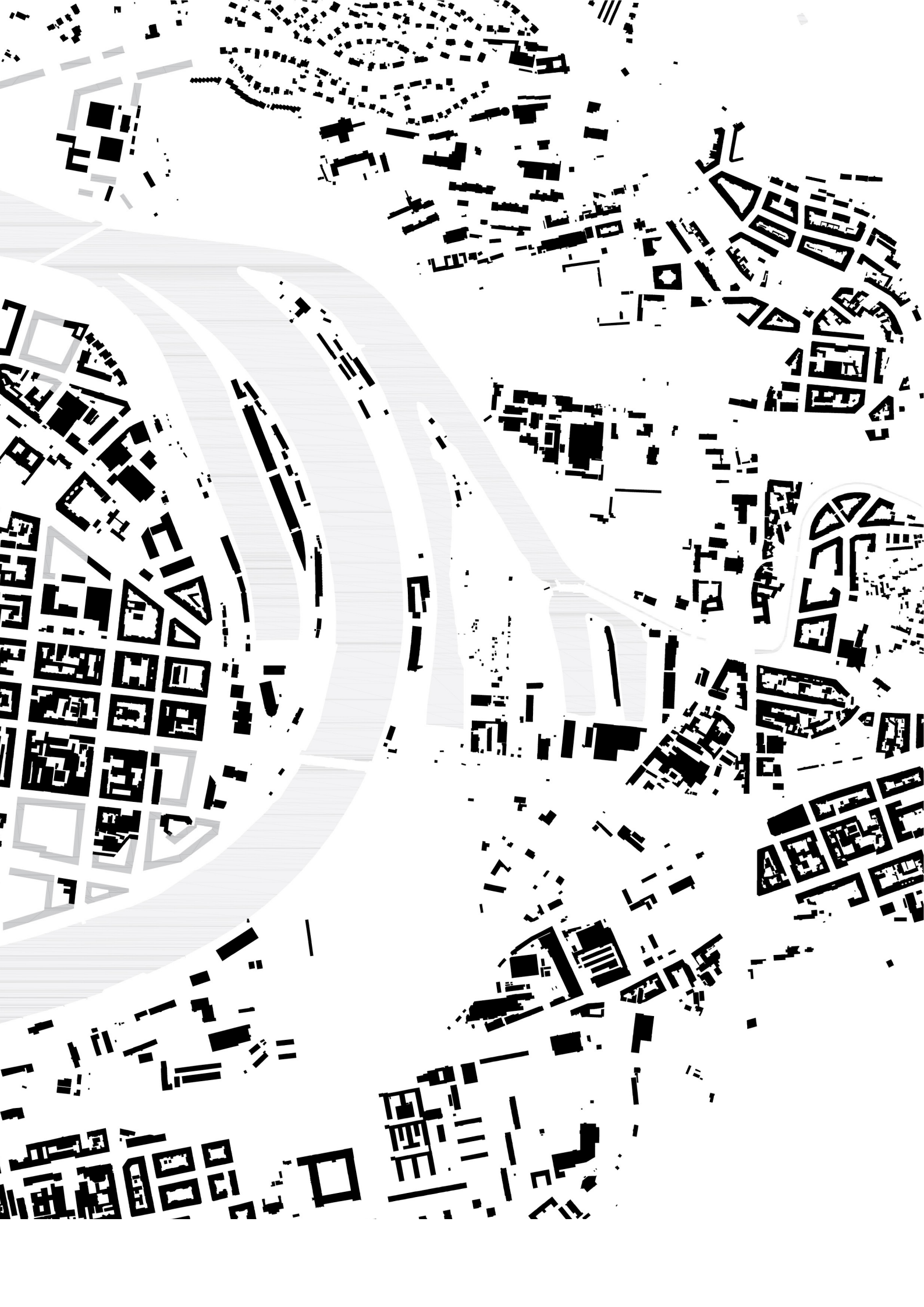

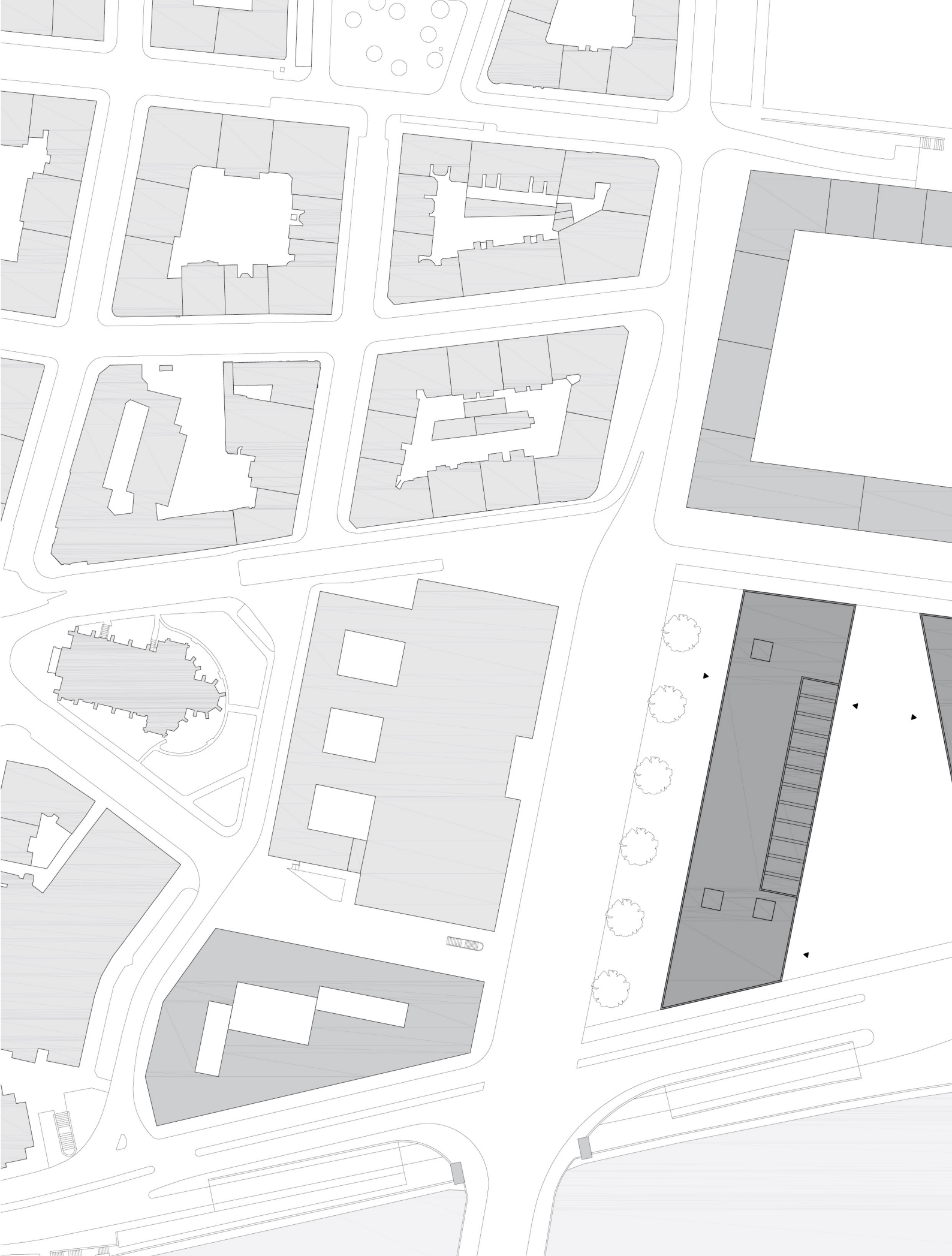
SCHÉMA PROVOZU GALERIE

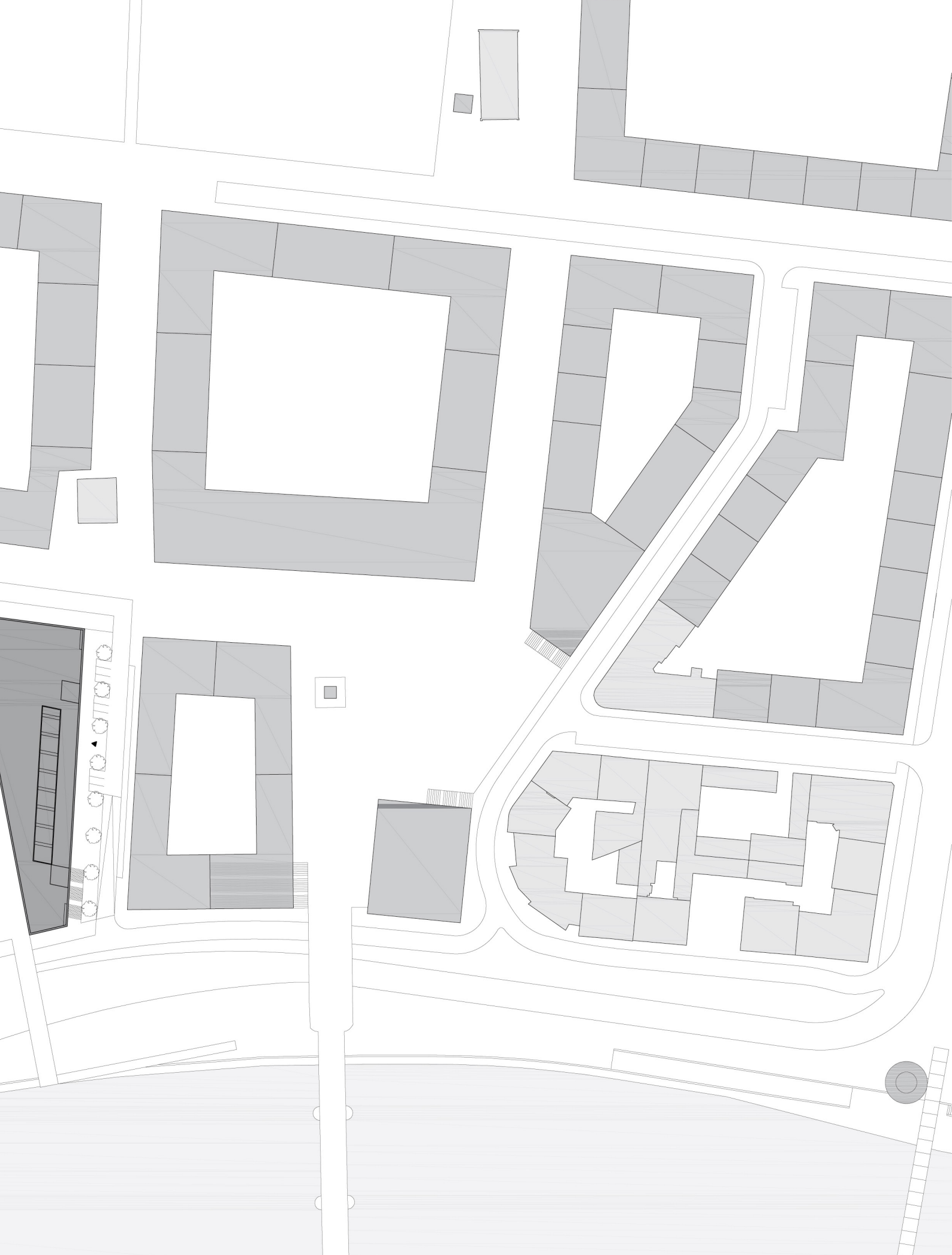

NÁVRH

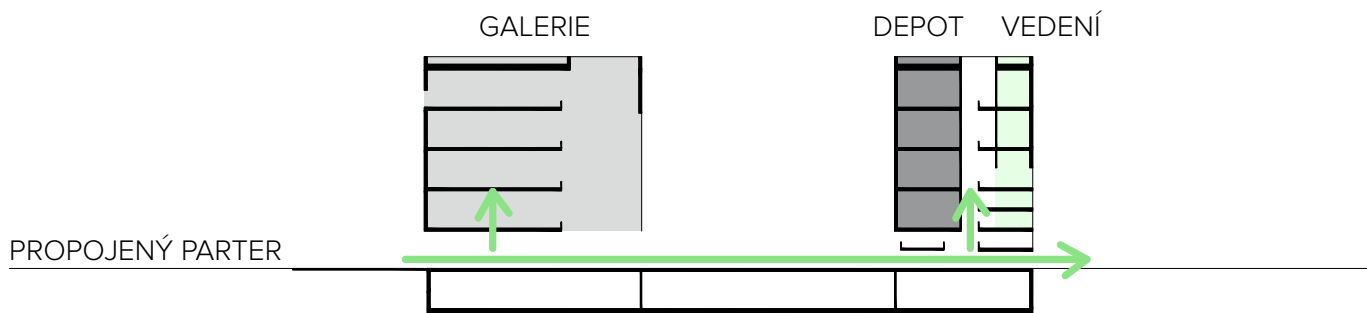

SCHÉMA DĚLENÍ GALERIE

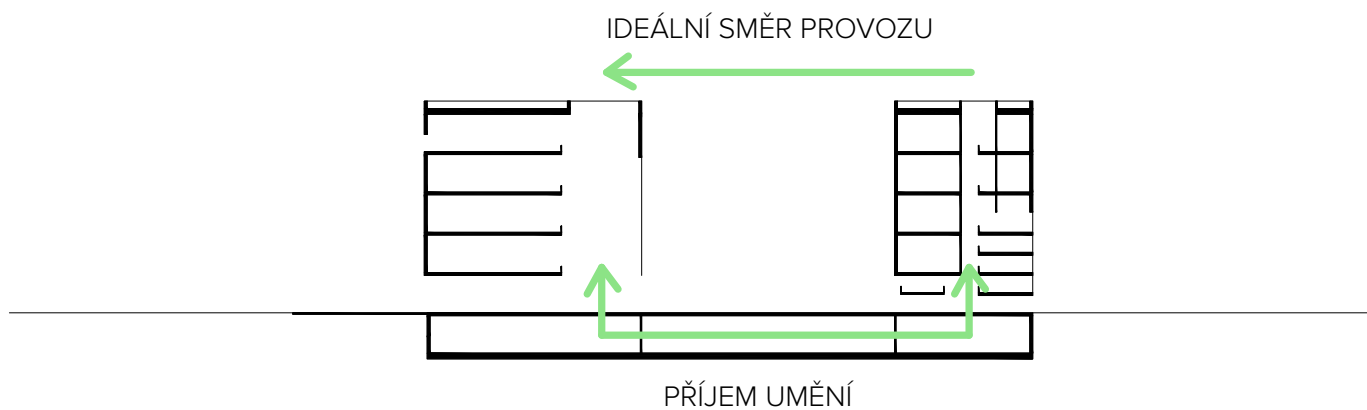

SCHÉMA PROVOZU GALERIE

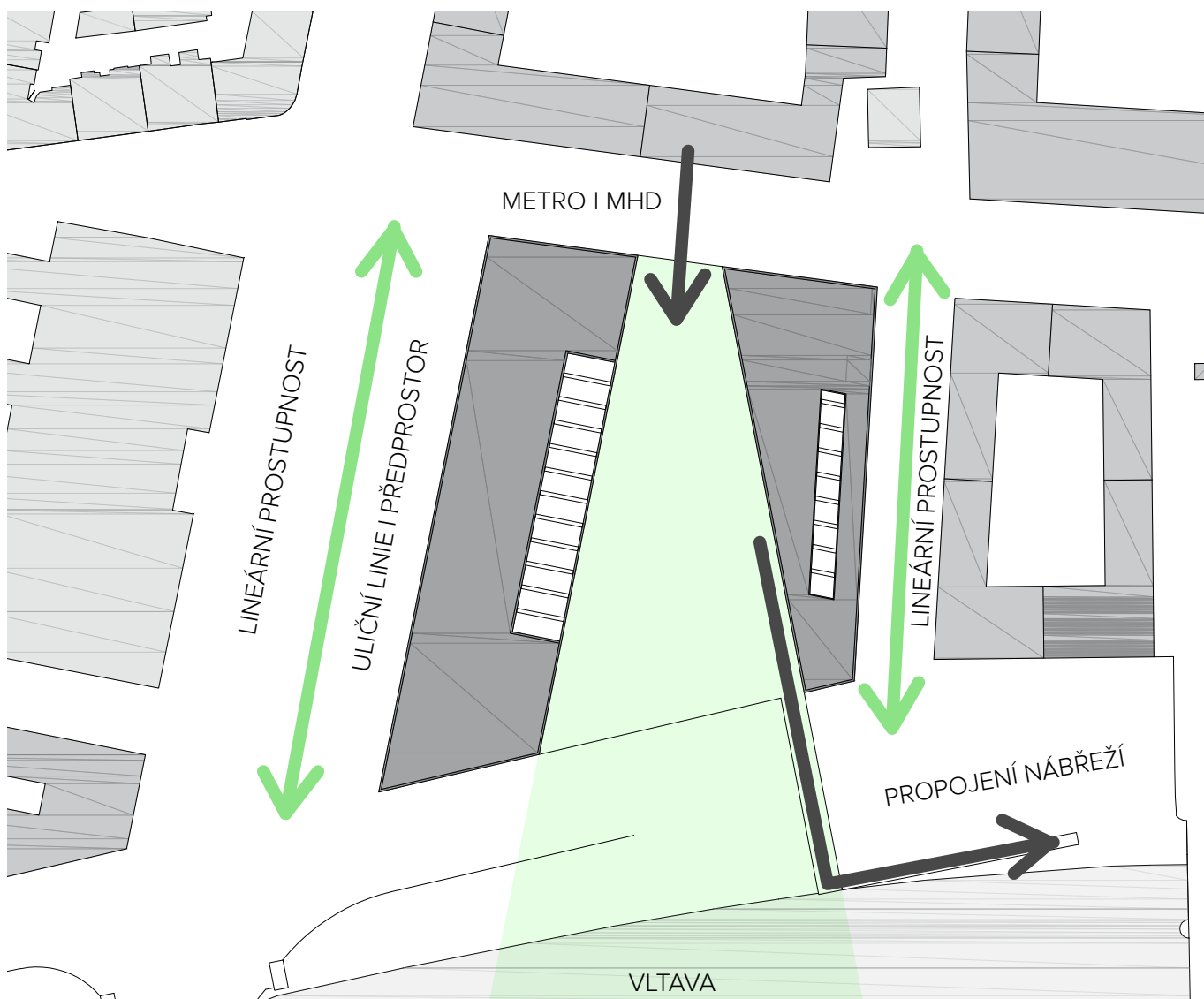
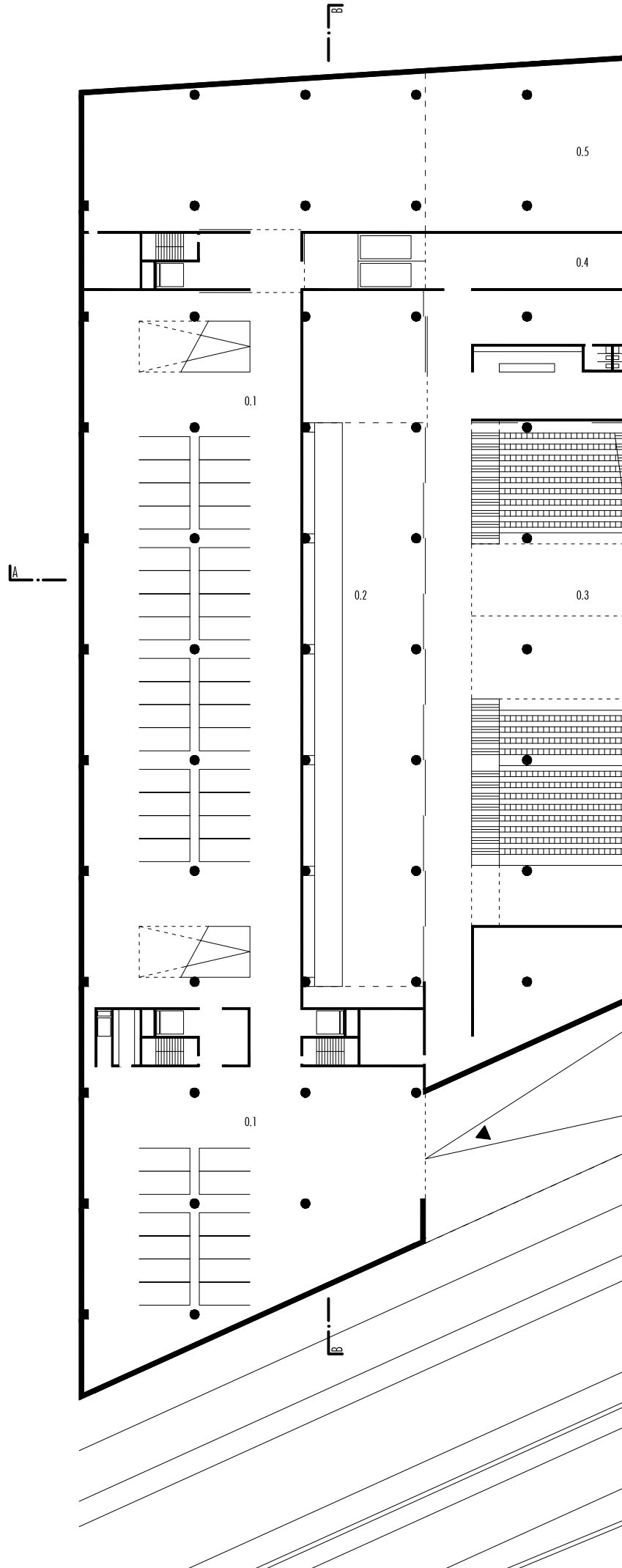

SCHÉMA ABSTRAHOVÁNÍ FORMY

- 0.1 parkoviště
- 0.2 předprostor auditoria
- 0.3 auditorium
- 0.4 přepravní prostor
- 0.5 technická místnost

- 0.10 příjem uměleckých děl
- 0.11 příruční depot
- 0.12 přepravní prostor
- 0.13 příruční sklady
transportní sklady
prádelna

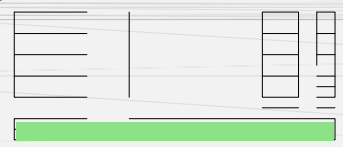
0.11

0.12

0.13

0.10

A

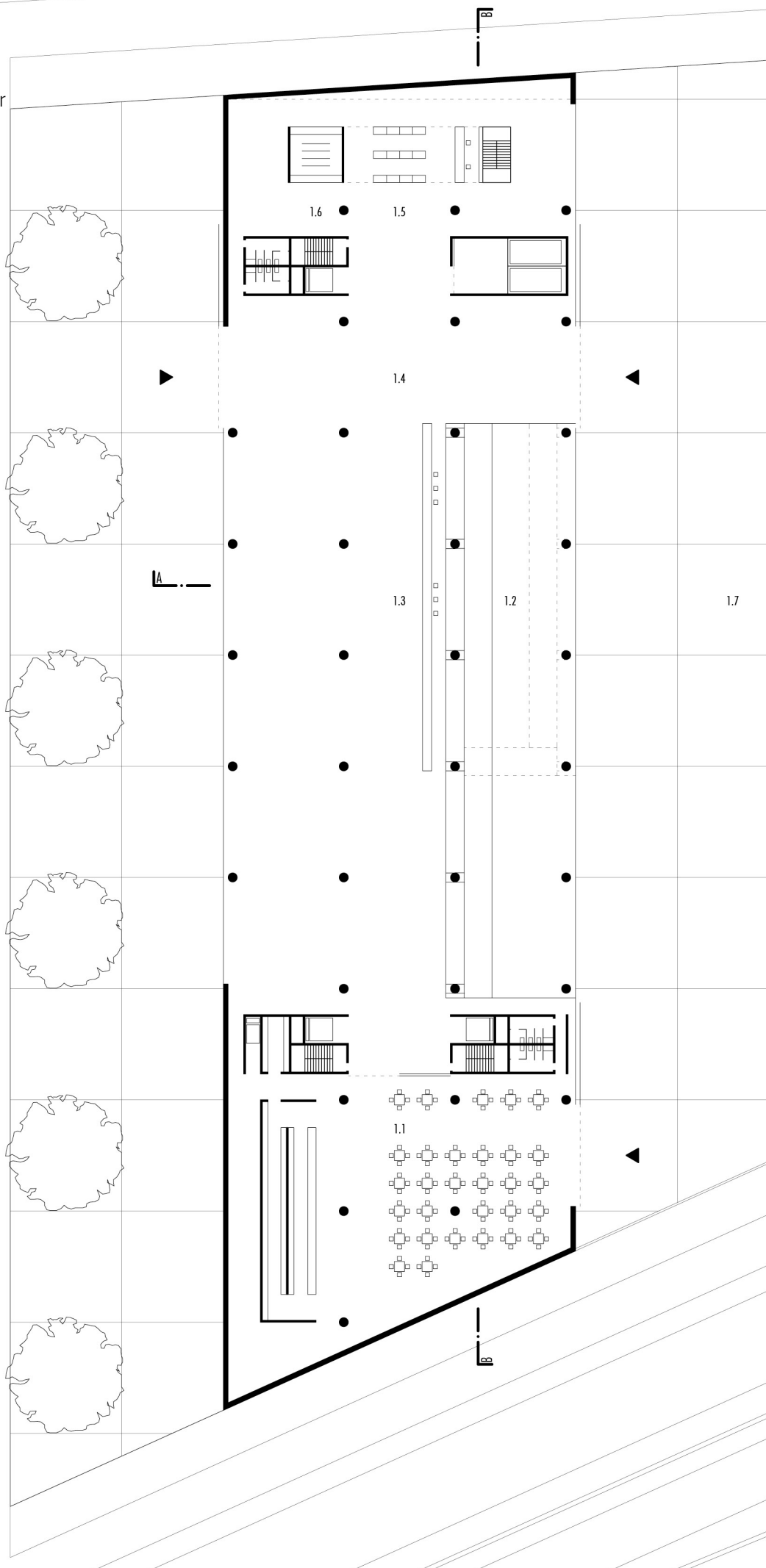

0 3 6 12 24

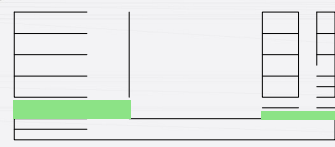

- 1.1 restaurace
- 1.2 atrium
- 1.3 veřejný výstavní prostor
- 1.4 vstupní hala
- 1.5 obchod galerie
- 1.6 šatna
- 1.7 venkovní výstavní prostor

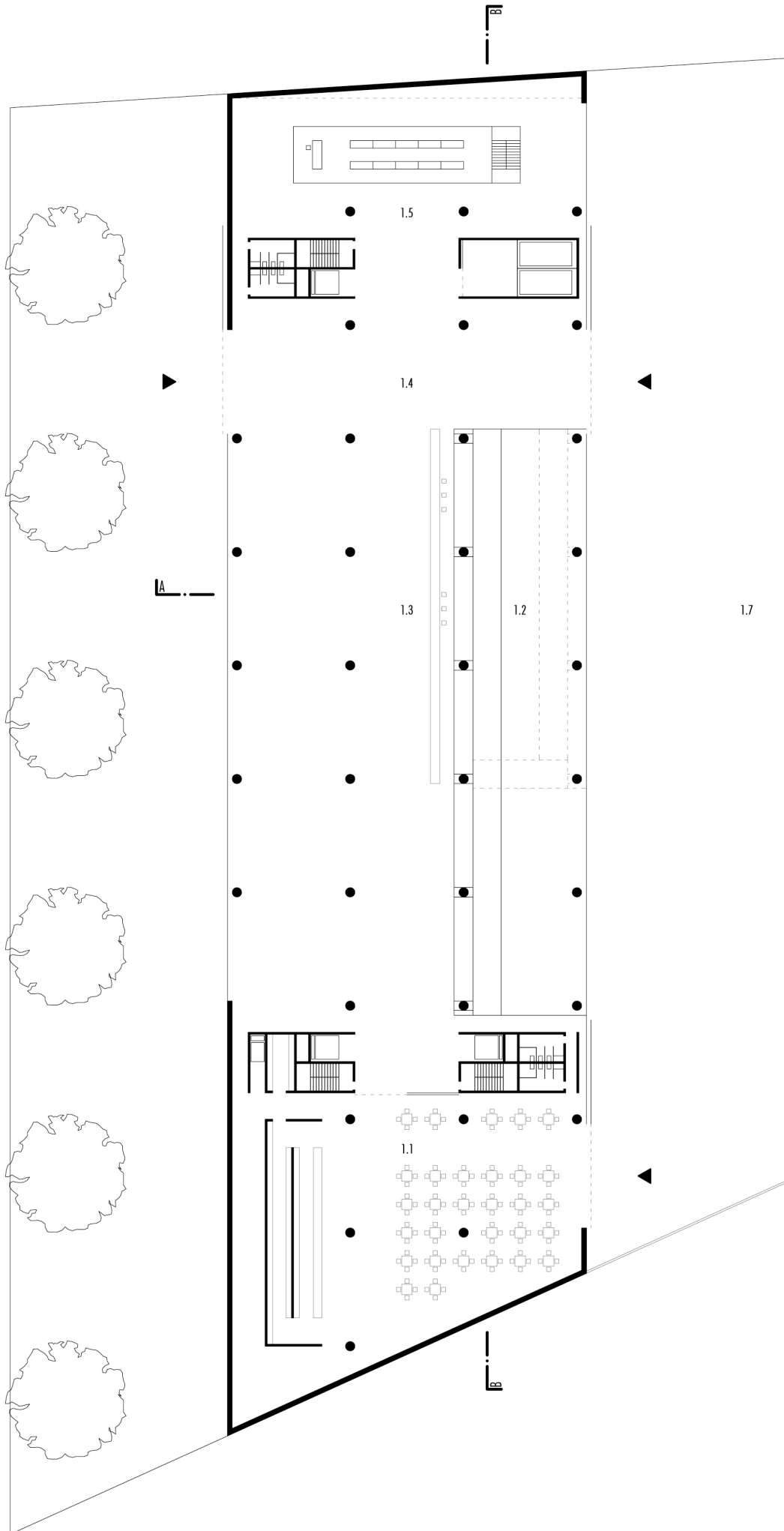
- 1.10 kavárna
- 1.11 studovna
- 1.12 badatelna
- 1.13 vstupní hala
- 1.14 knihovna
- 1.15 sklad

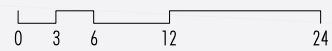
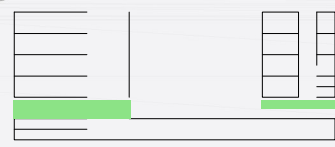
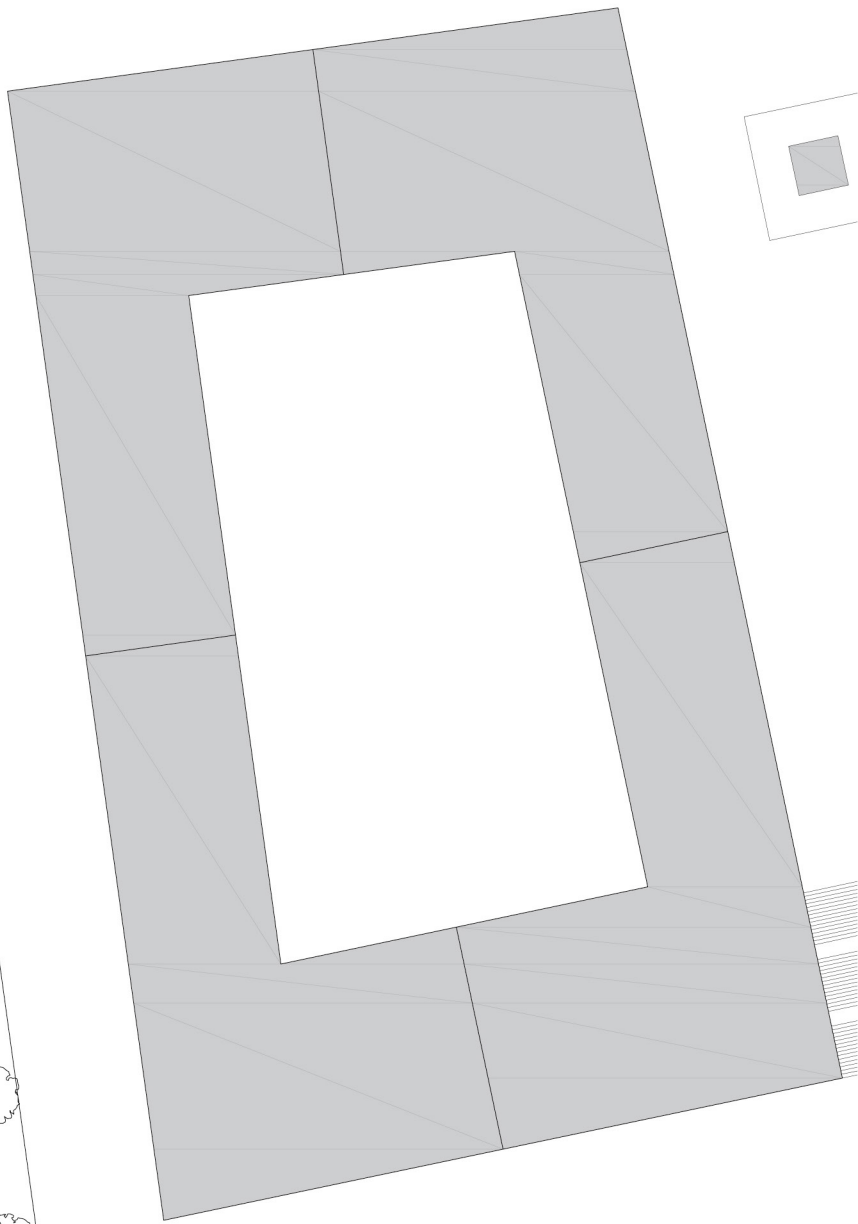
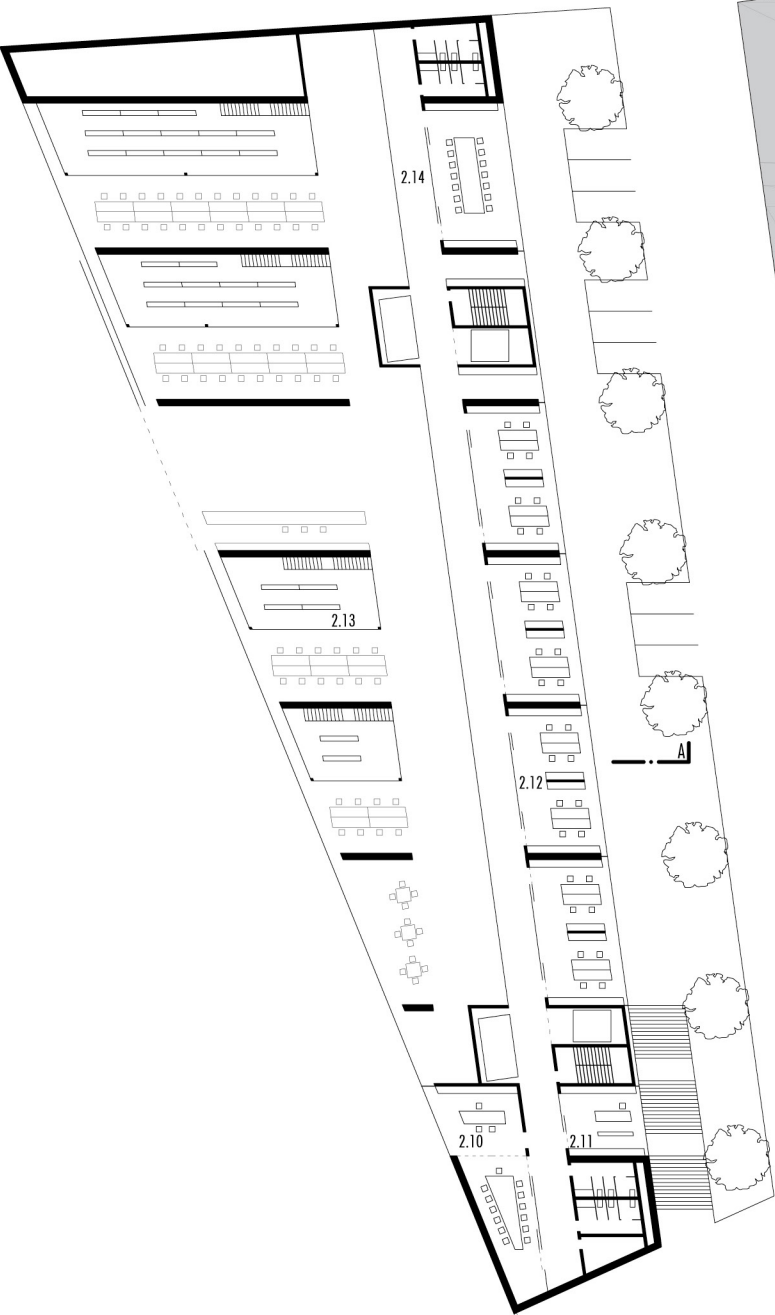

PŮDORYS 1NP M 1:600

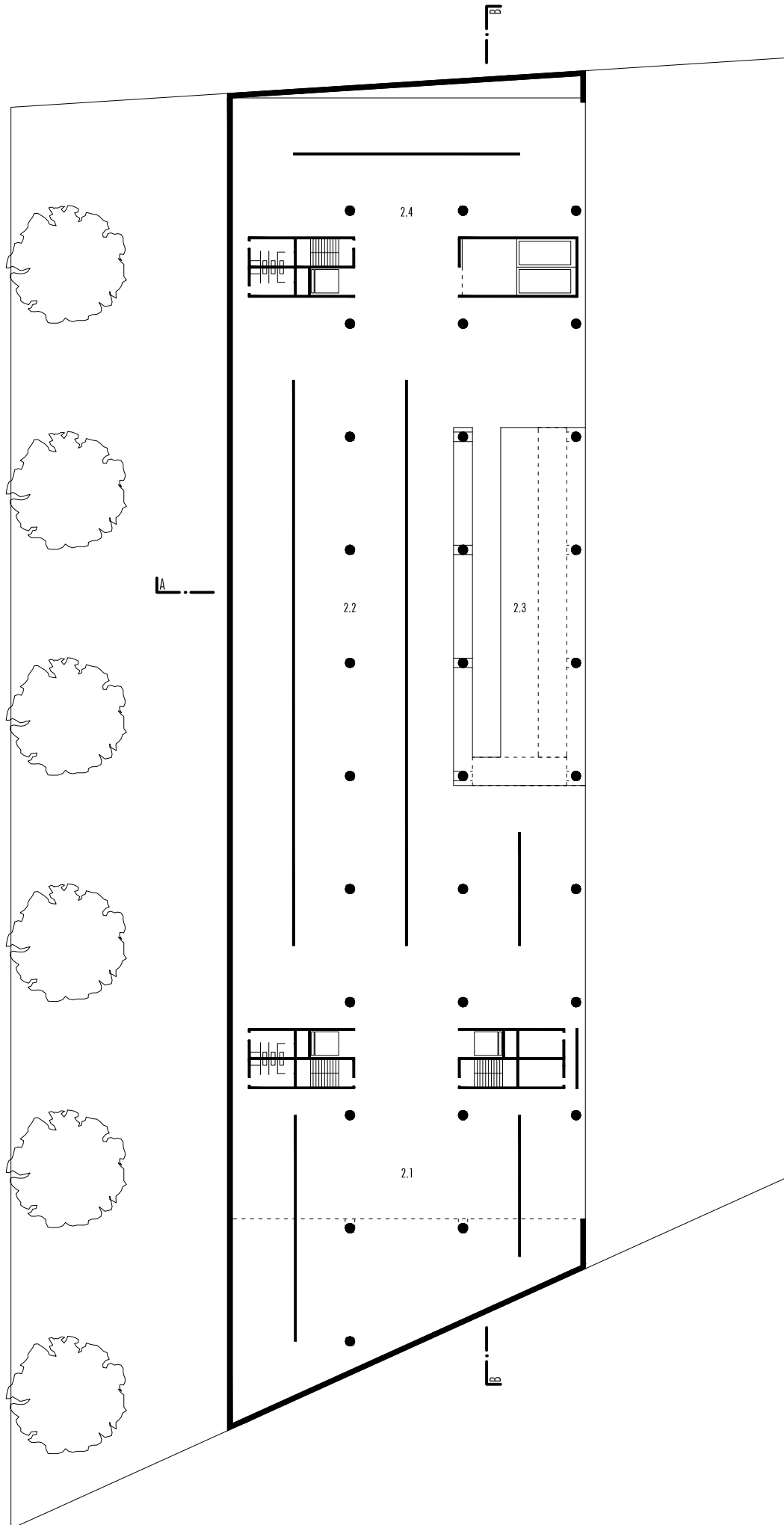
- 2.10 ředitel
- 2.11 sekretářka
- 2.12 kanceláře
- 2.13 studovna
- knihovna
- 2.14 zasedací místnost

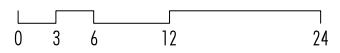
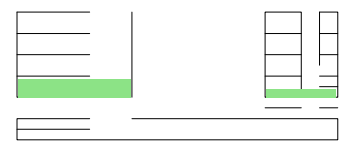

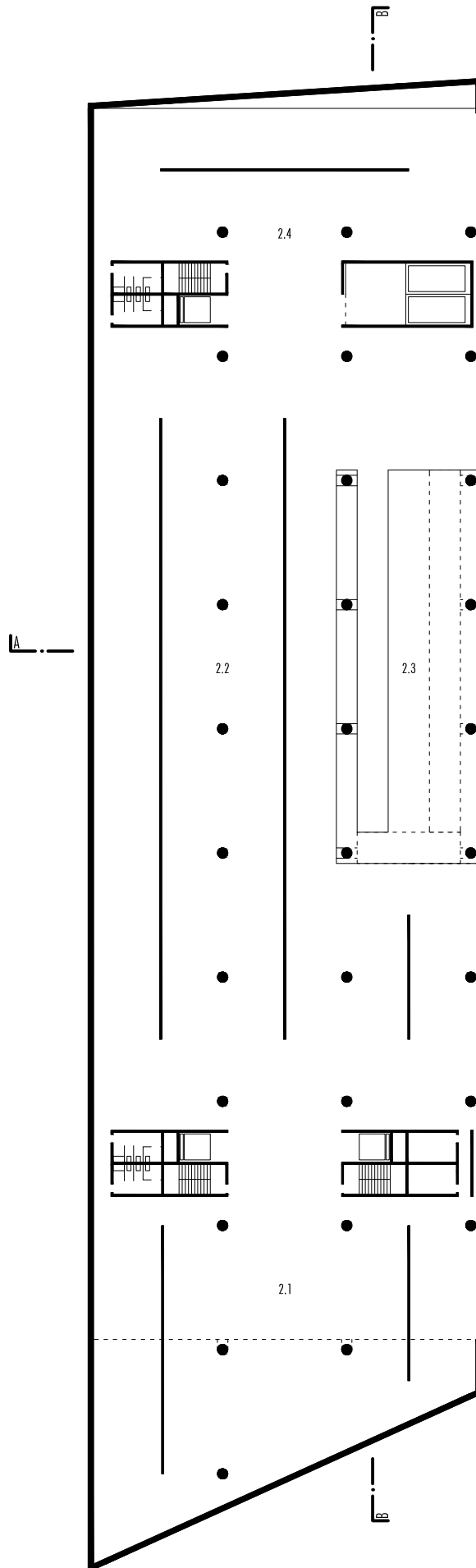
- 2.1 výstavní prostor
- 2.2 výstavní prostor
- 2.3 atrium
- 2.4 respirium

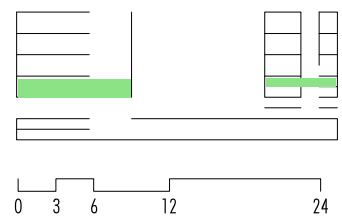
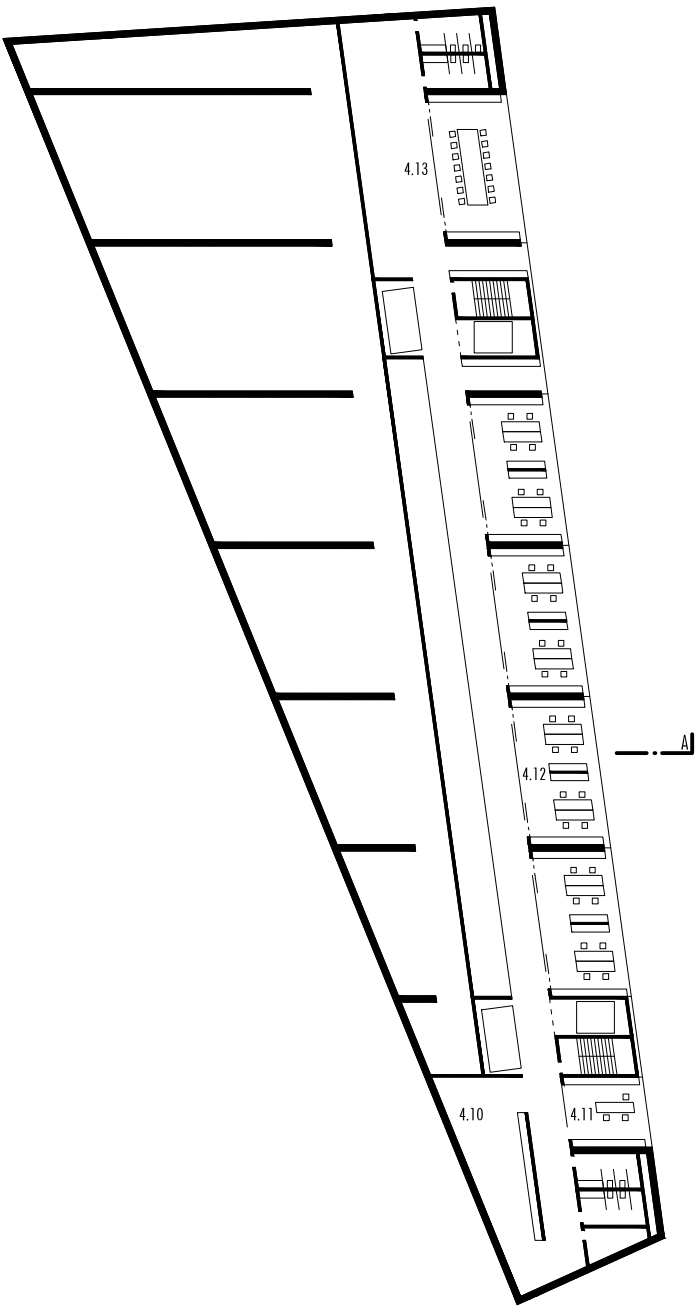
- 3.10 balírna - sklad
- 3.11 správce depotu
- 3.12 kanceláře
- 3.13 depot plastiky
- 3.14 zasedací místnost
- 3.15 sklad

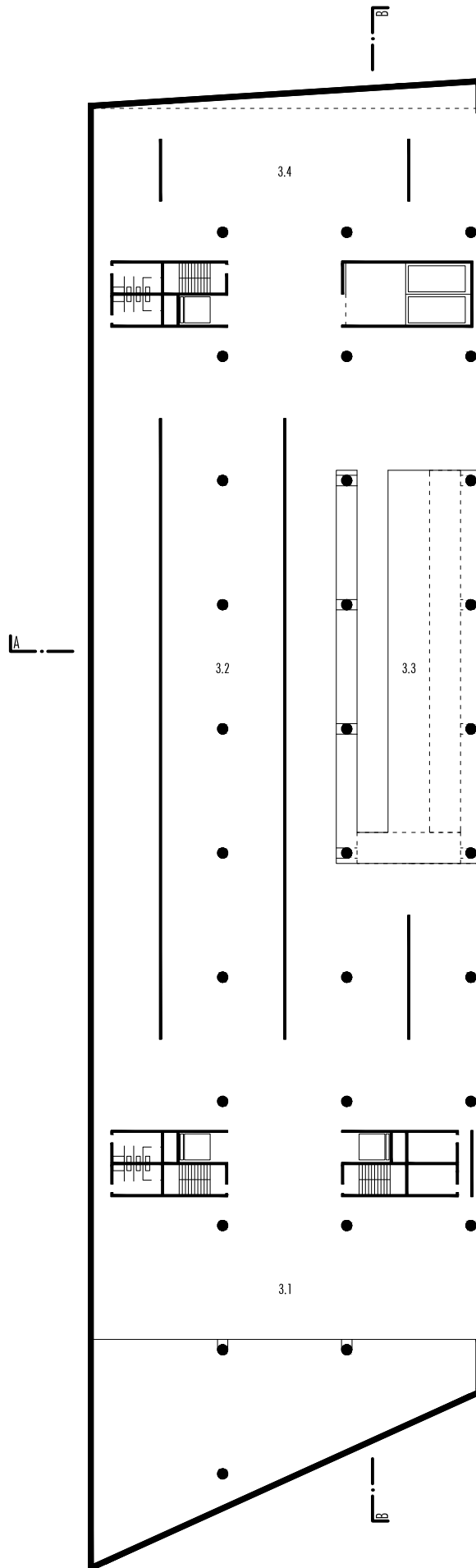
- 4.10 sklad - manipulační prostor
- 4.11 správce depotu
- 4.12 kanceláře
- 4.13 zasedací místnost

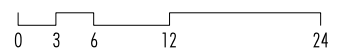
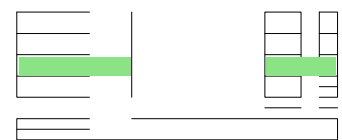
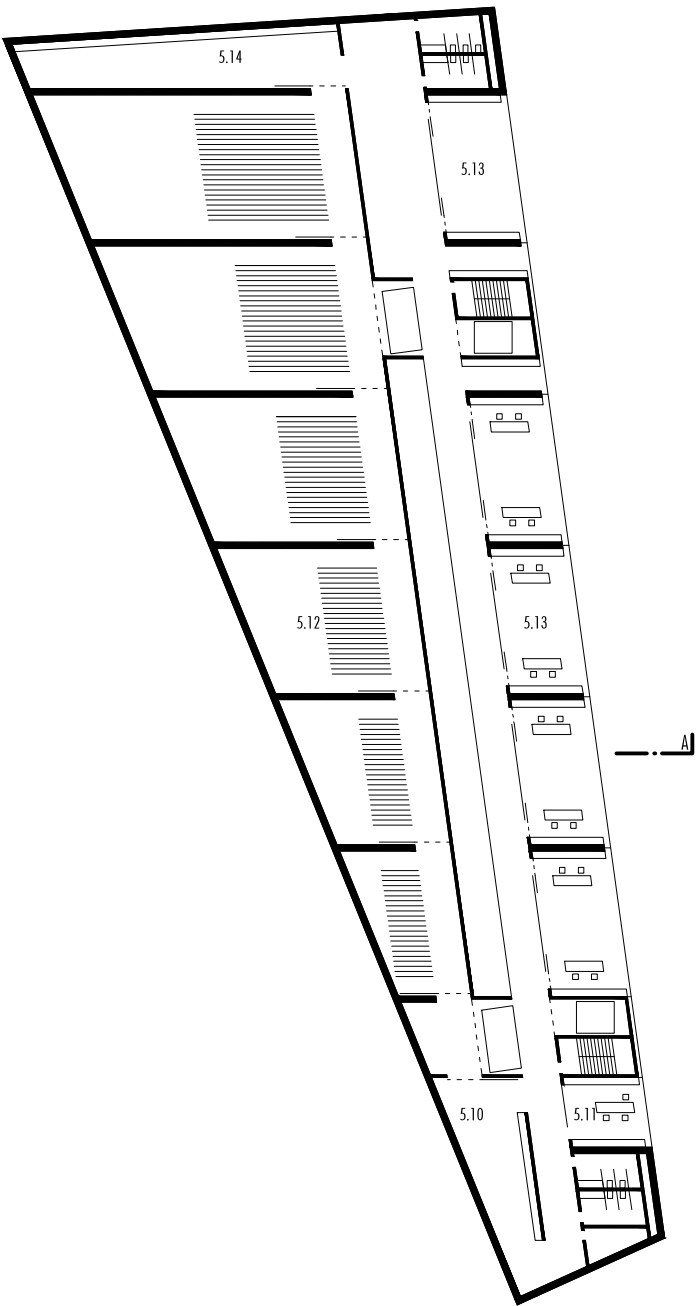

- 3.1 respirium
- 3.2 výstavní prostor
- 3.3 atrium
- 3.4 výstavní prostor

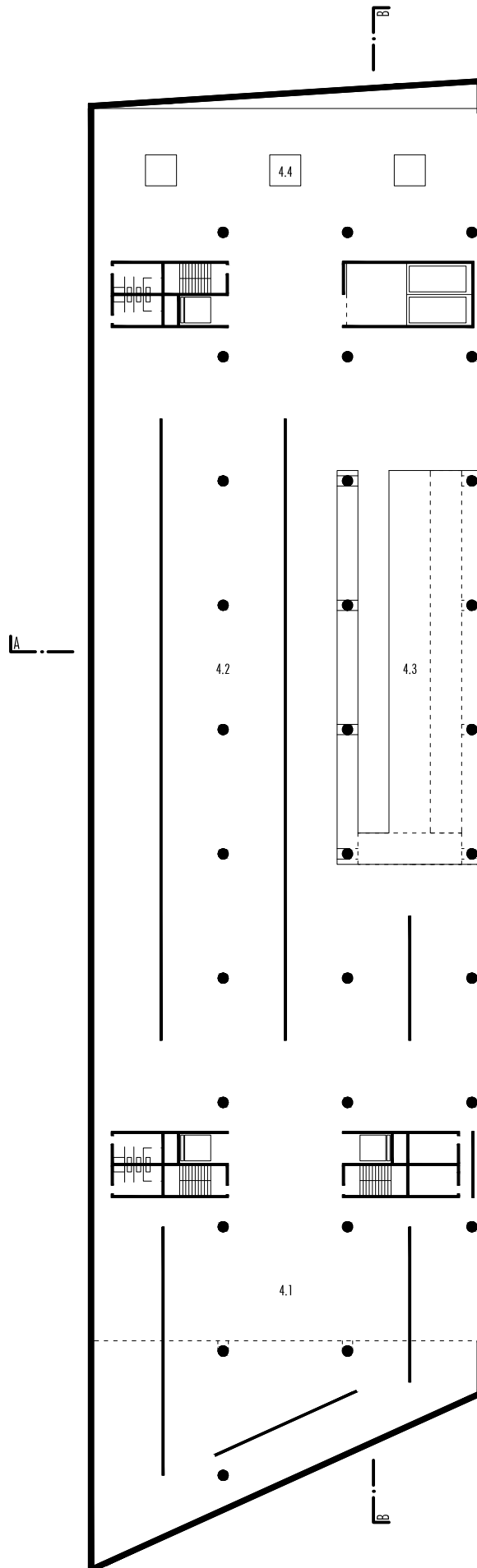
- 5.10 balírna - sklad
- 5.11 správce depotu
- 5.12 depot obrazy
- 5.13 paspartérna
rámovna
fotodílna
- 5.14 sklad

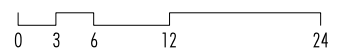
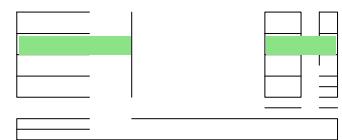
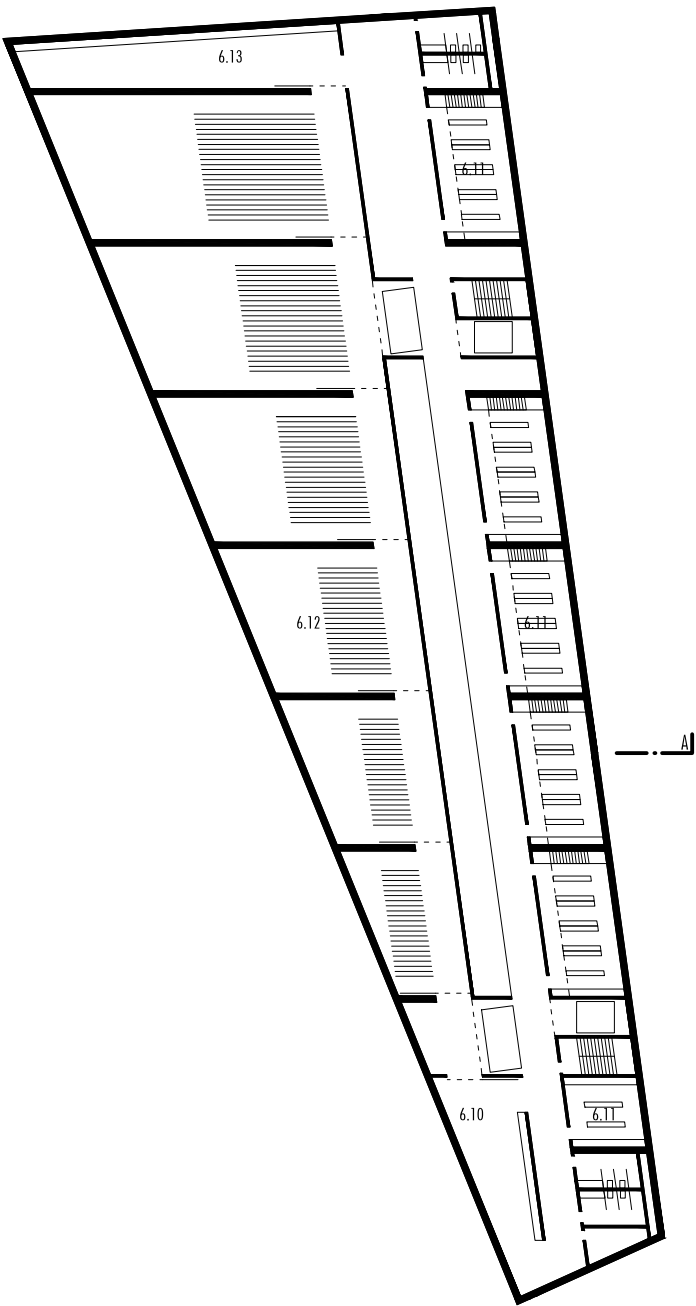

- 4.1 výstavní prostor
- 4.2 výstavní prostor
- 4.3 atrium
- 4.4 respirium

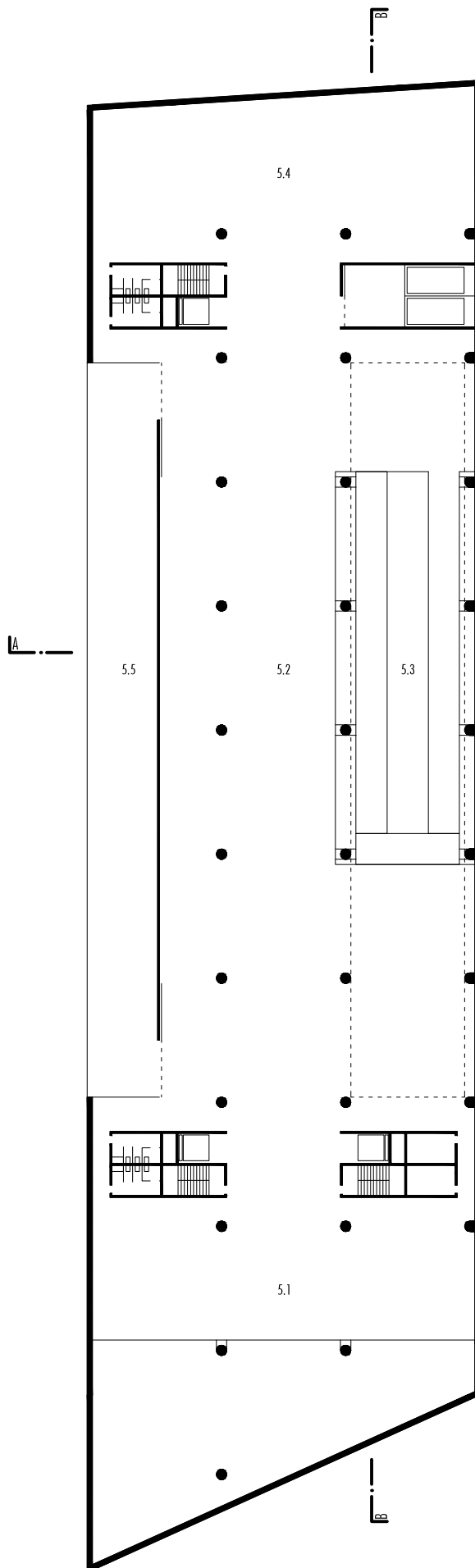
- 6.10 balírna - sklad
- 6.11 depot grafika
- 6.12 depot obrazy
- 6.13 sklad

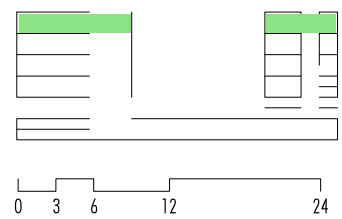
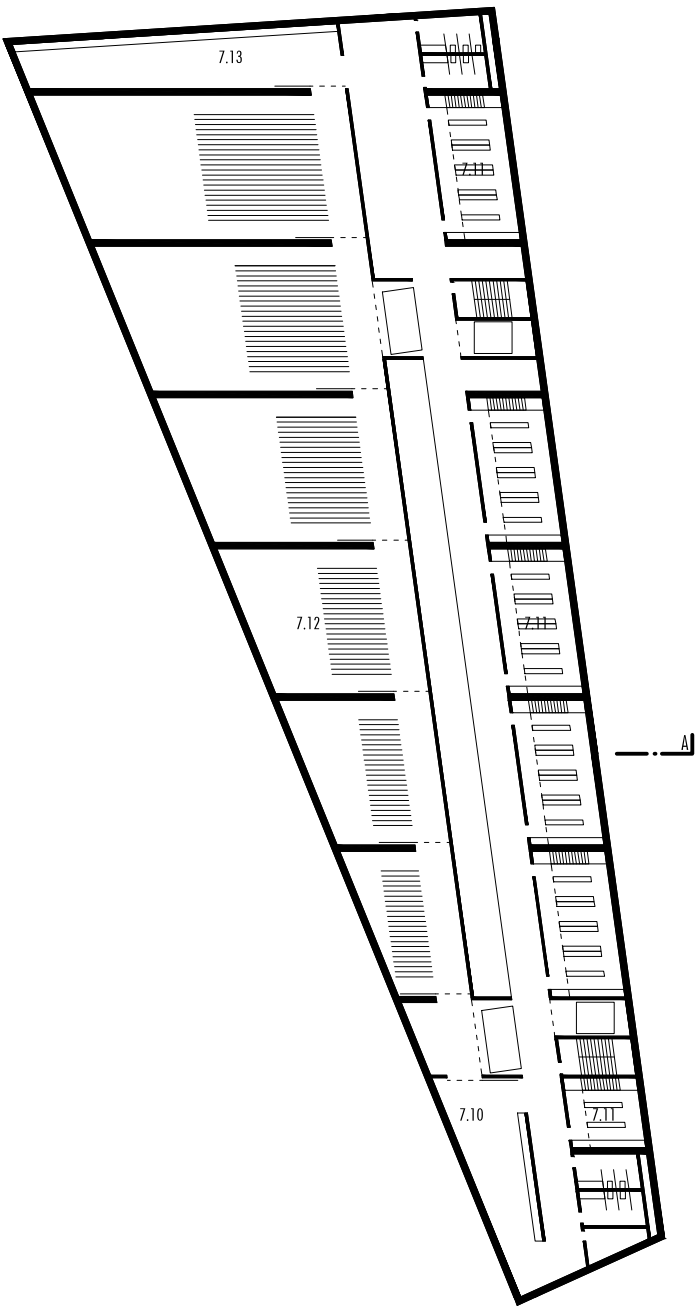

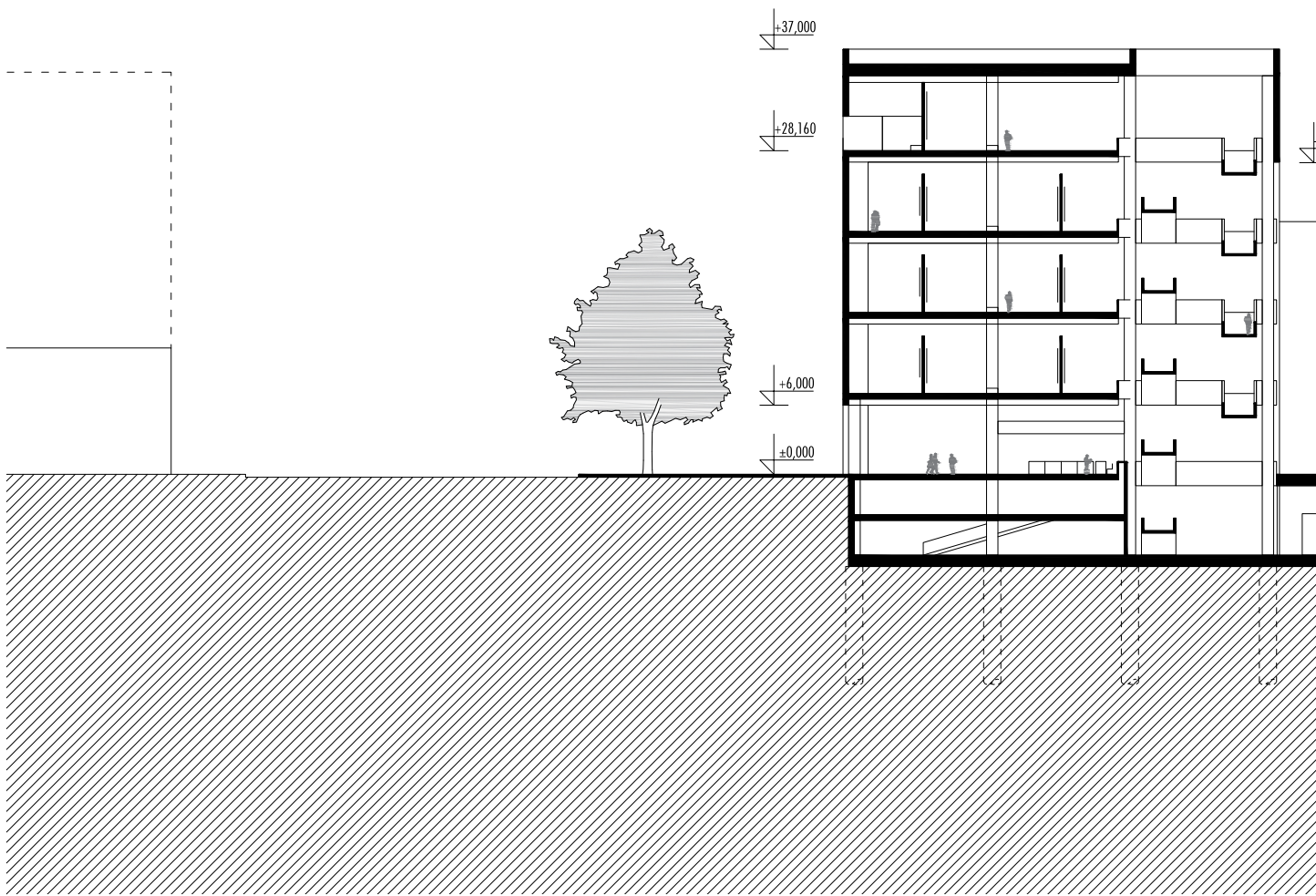

- 5.1 respirium
- 5.2 výstavní prosor
- 5.3 atrium
- 5.4 výstavní prostor
- 5.5 respirium -
venkovní výstavní prostor

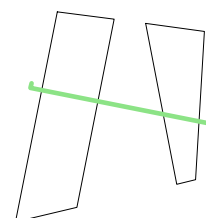
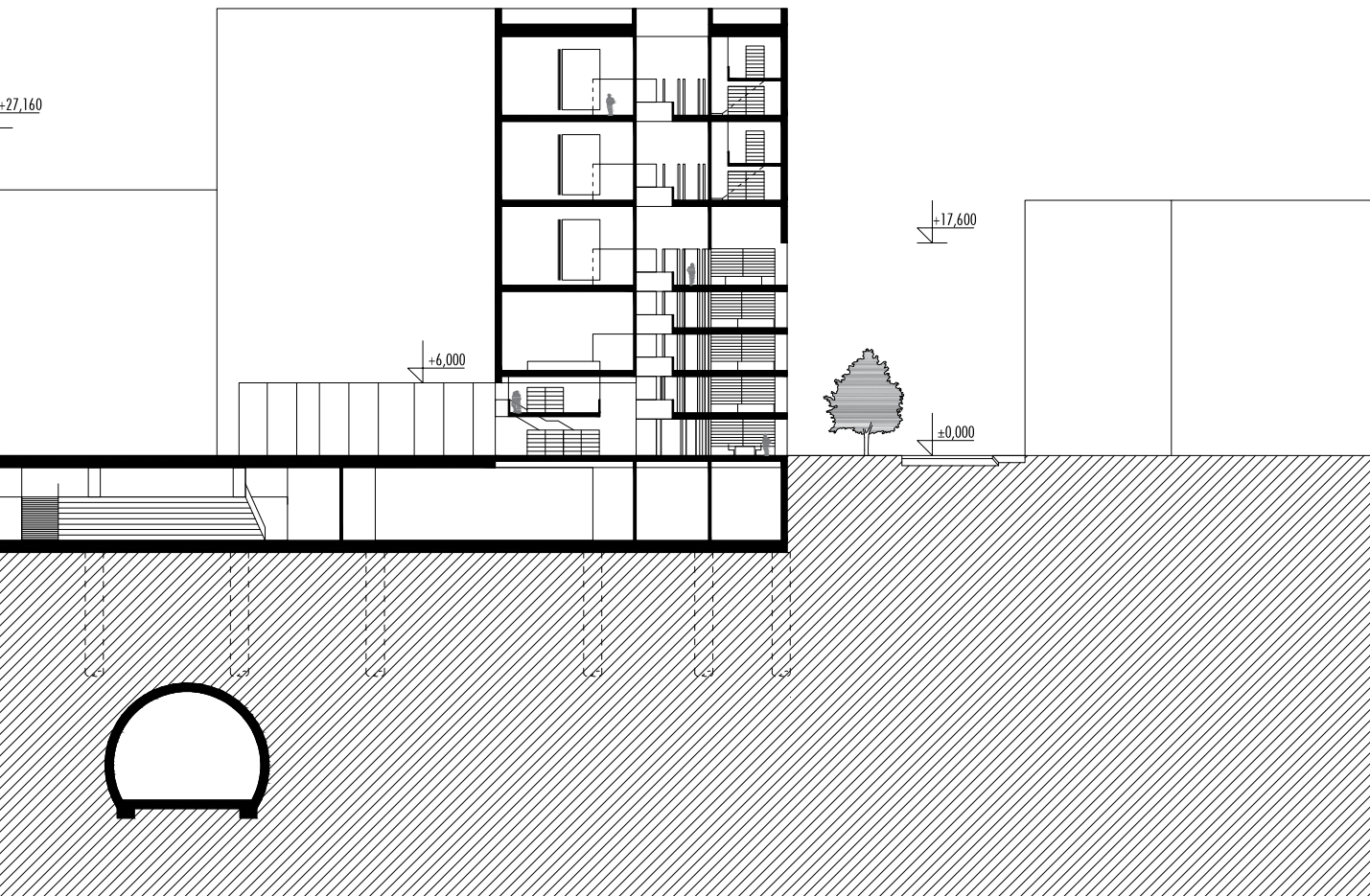
- 7.10 balírna - sklad
- 7.11 depot grafika
- 7.12 depot obrazy
- 7.13 sklad

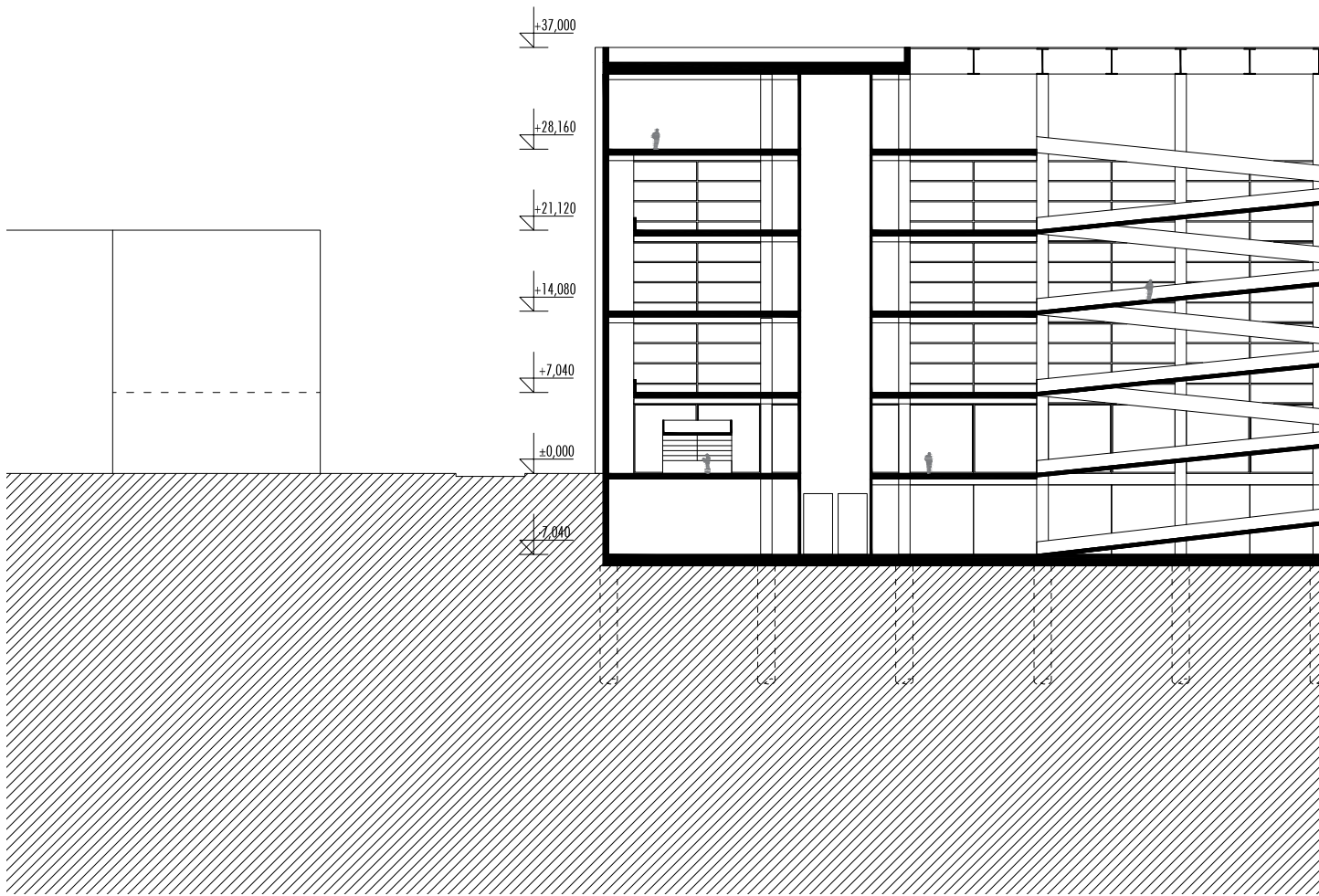

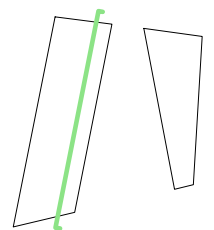
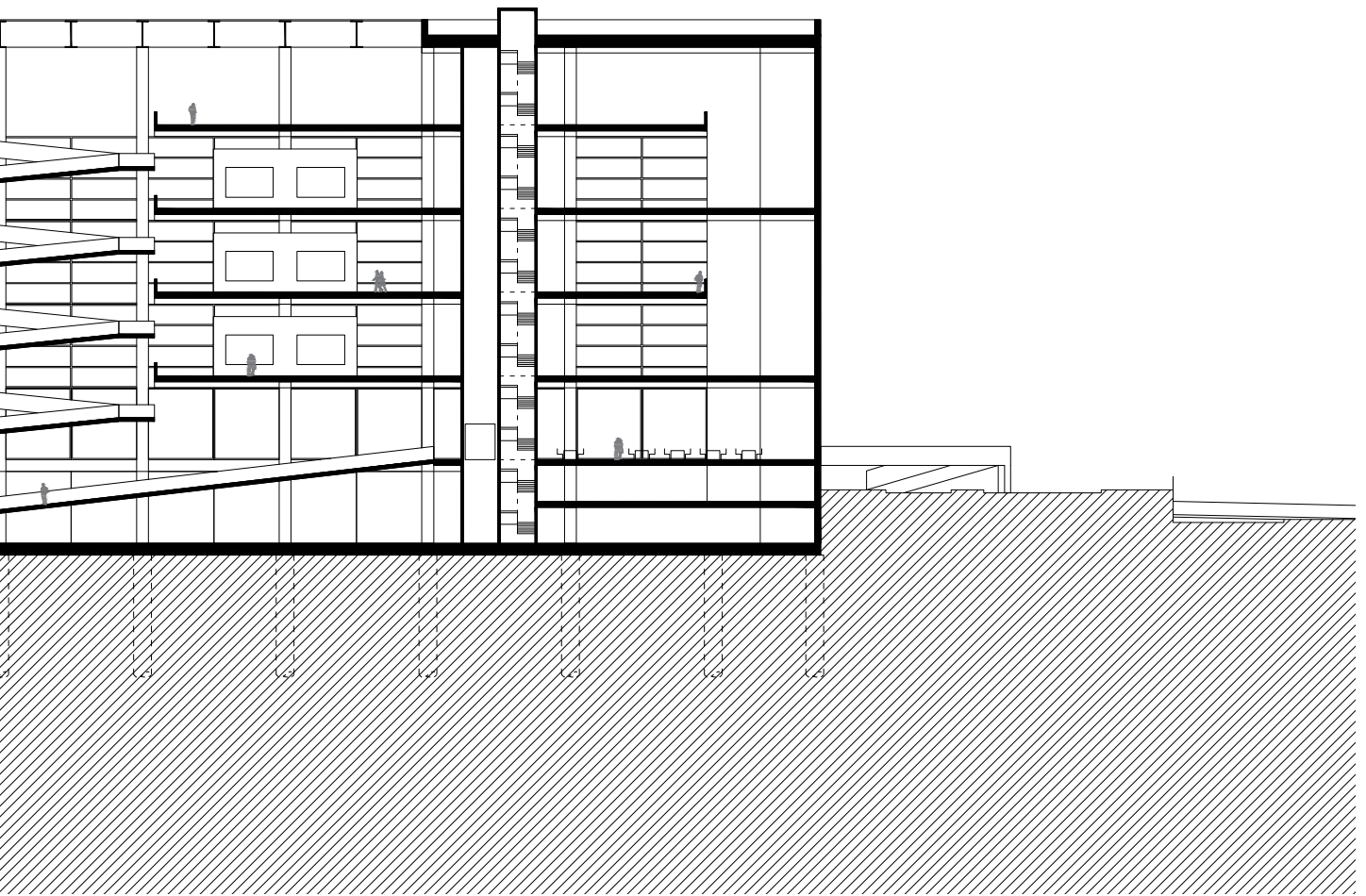

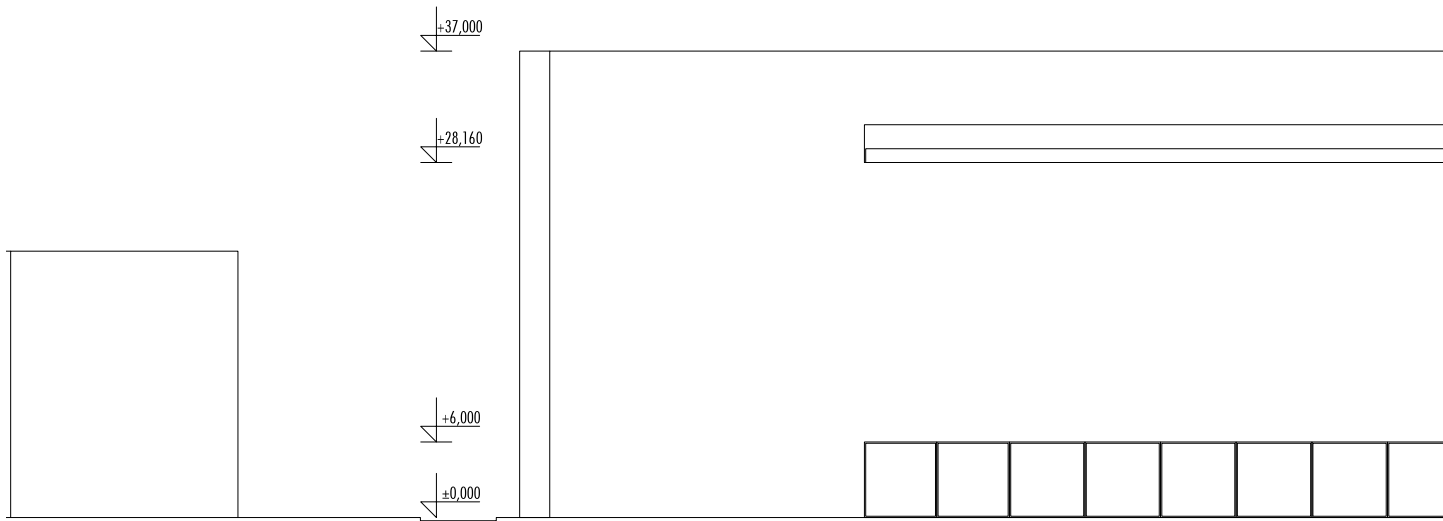

+27,160

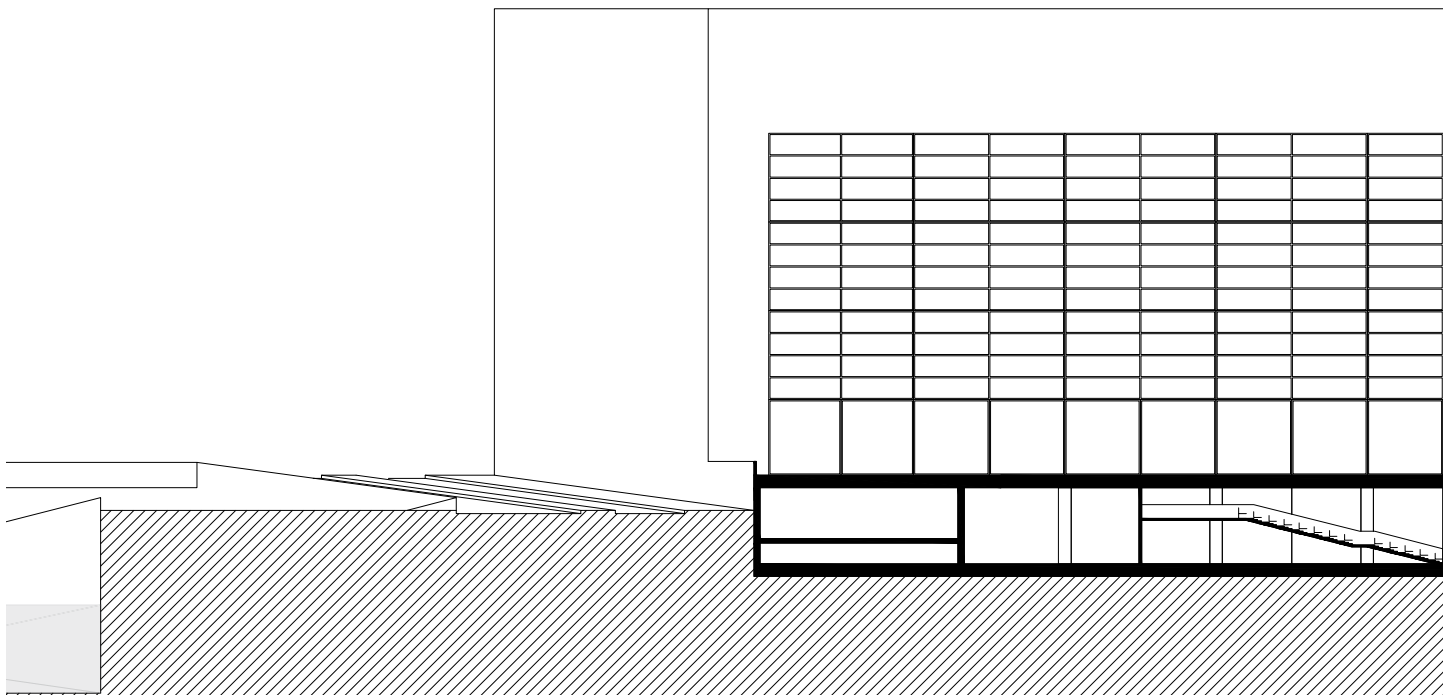

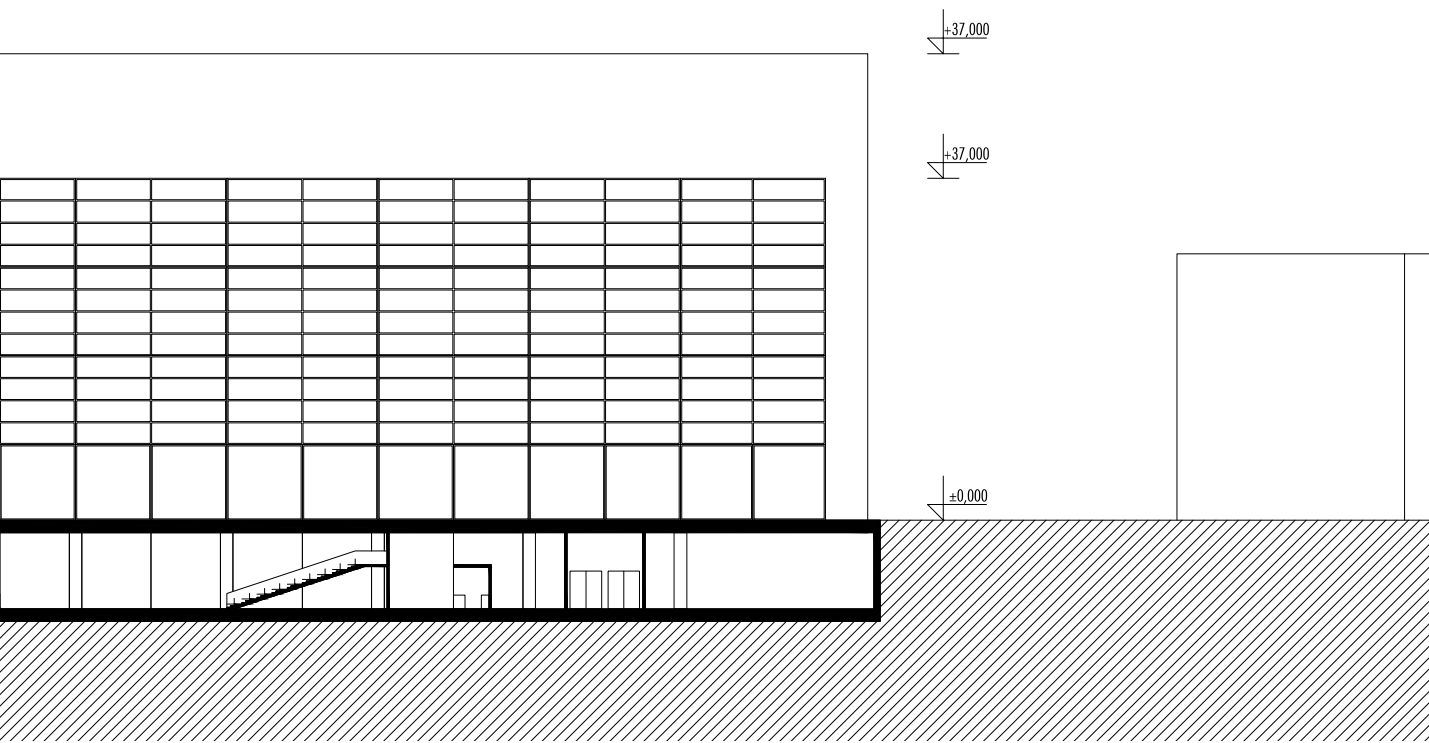
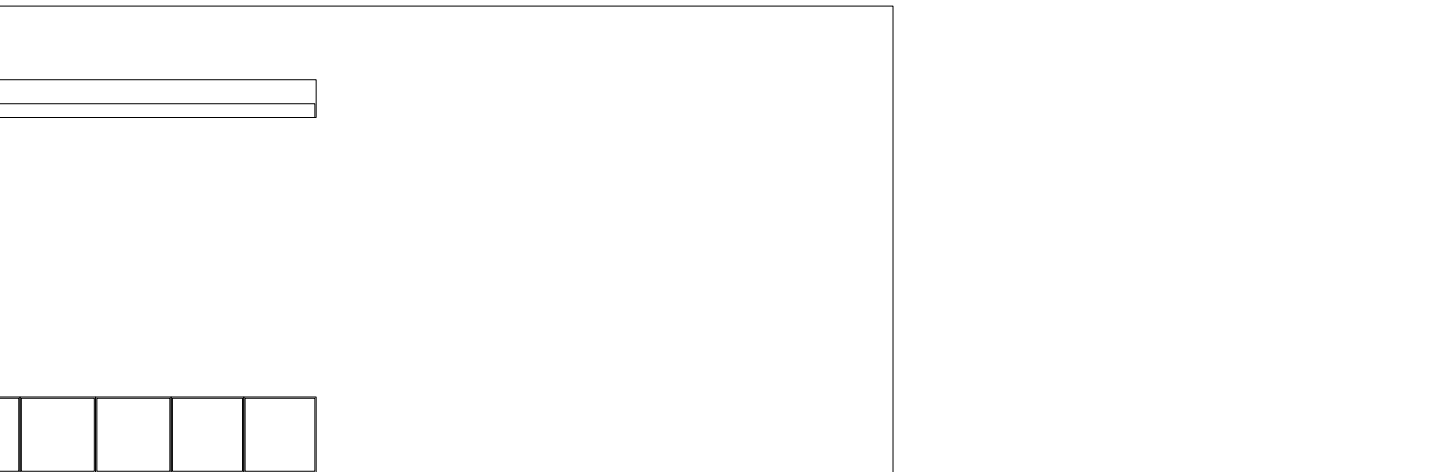

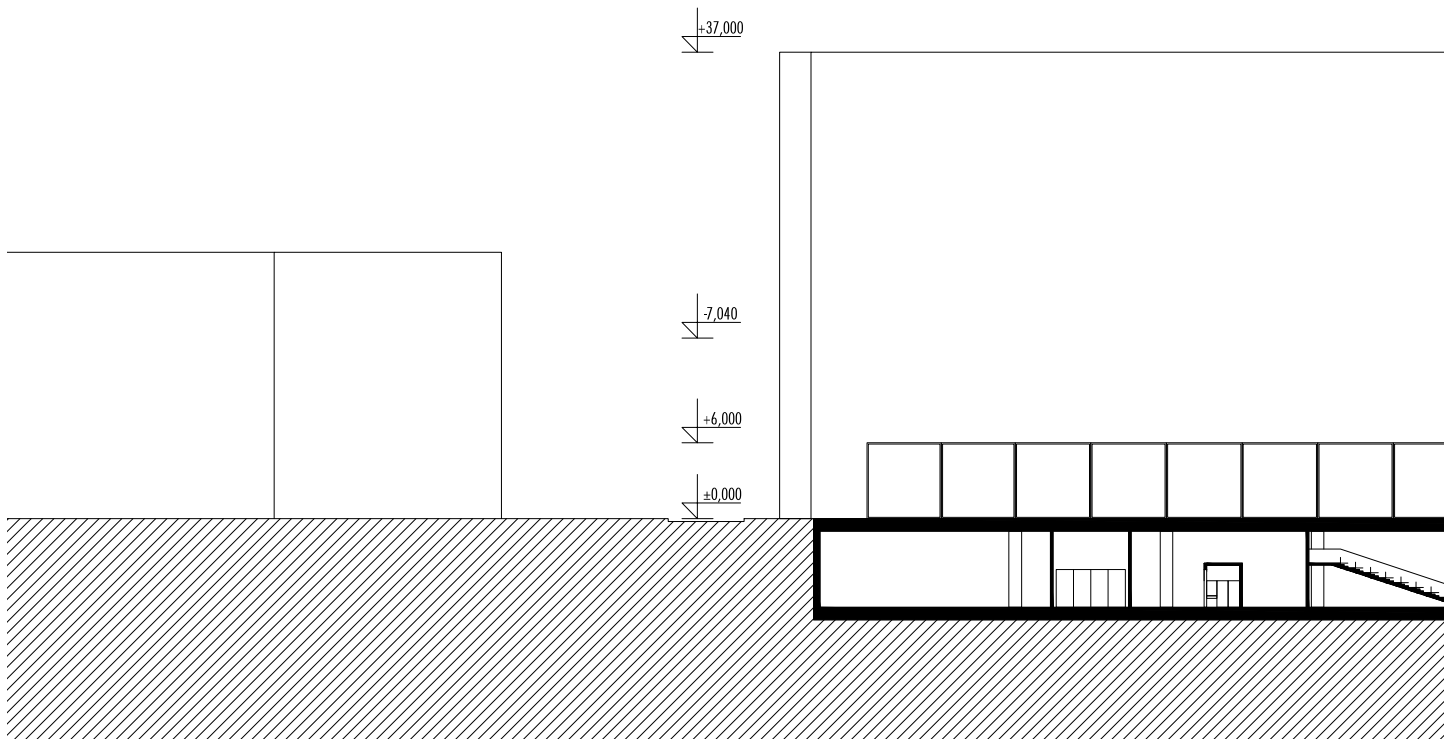

POHLED GALERIE ZÁPAD M 1:600

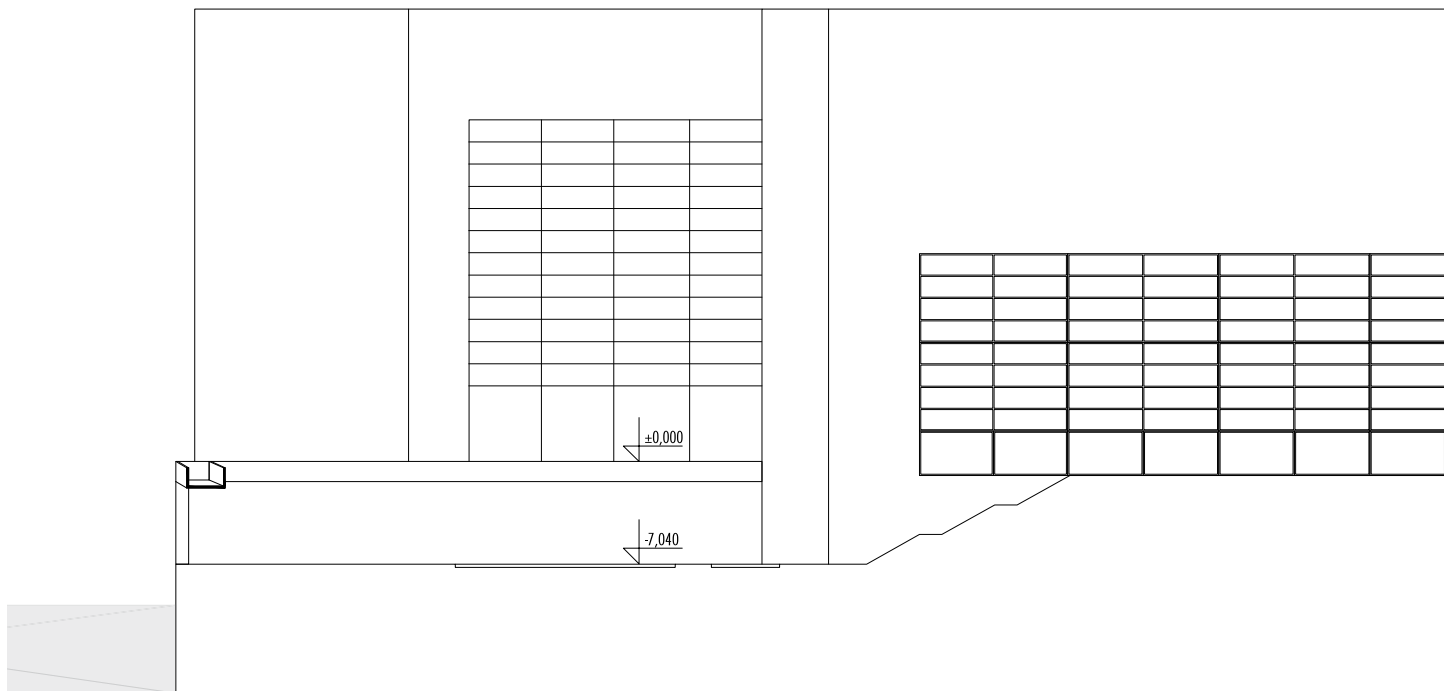

POHLED GALERIE VÝCHOD M 1:600

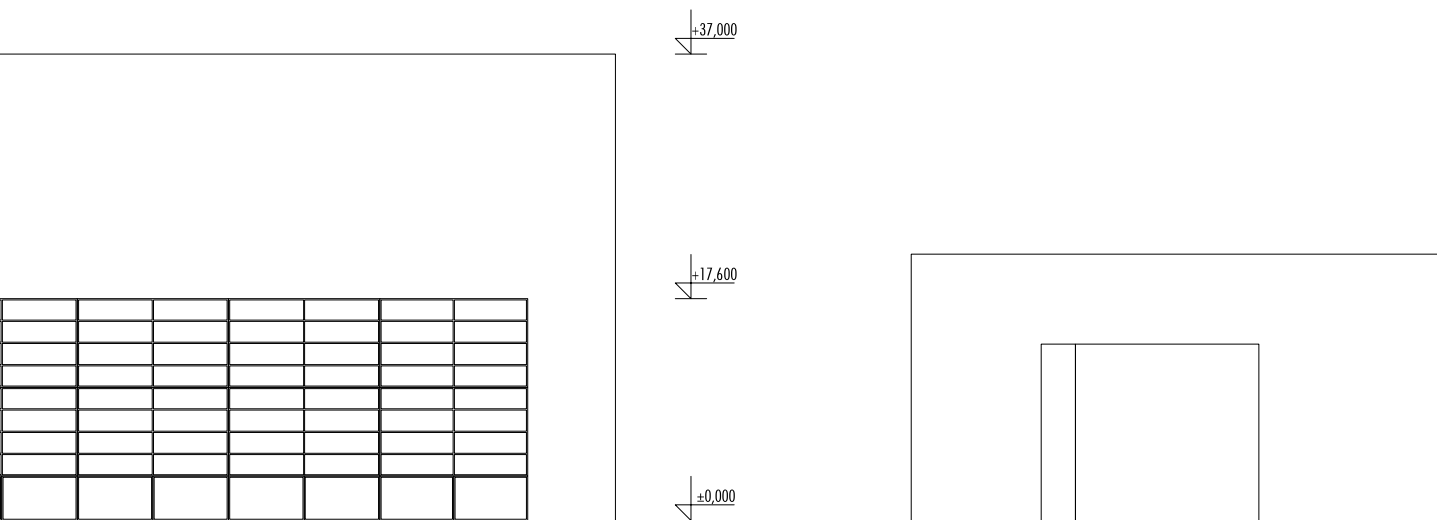
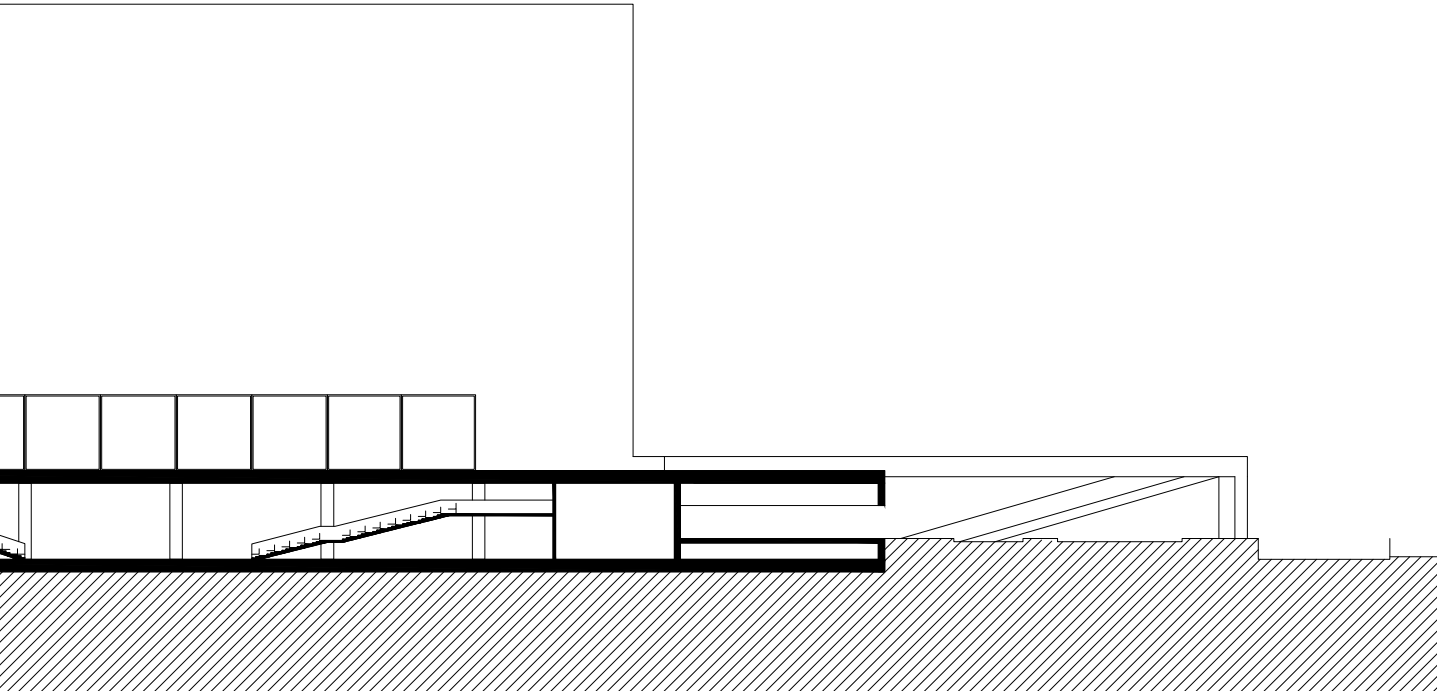

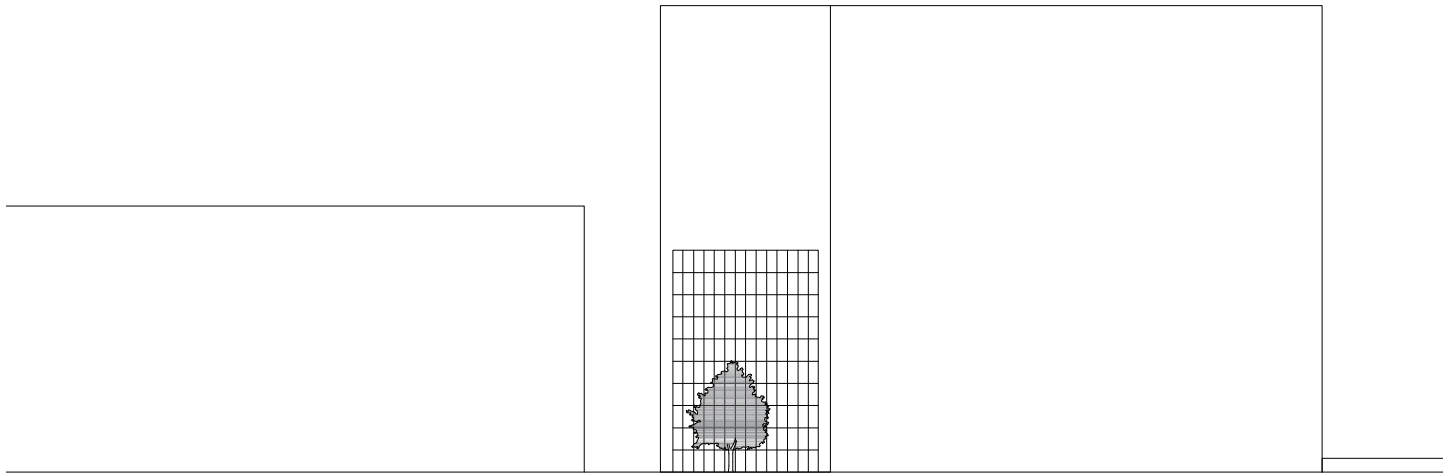

POHLED VEDENÍ ZÁPAD M 1:600

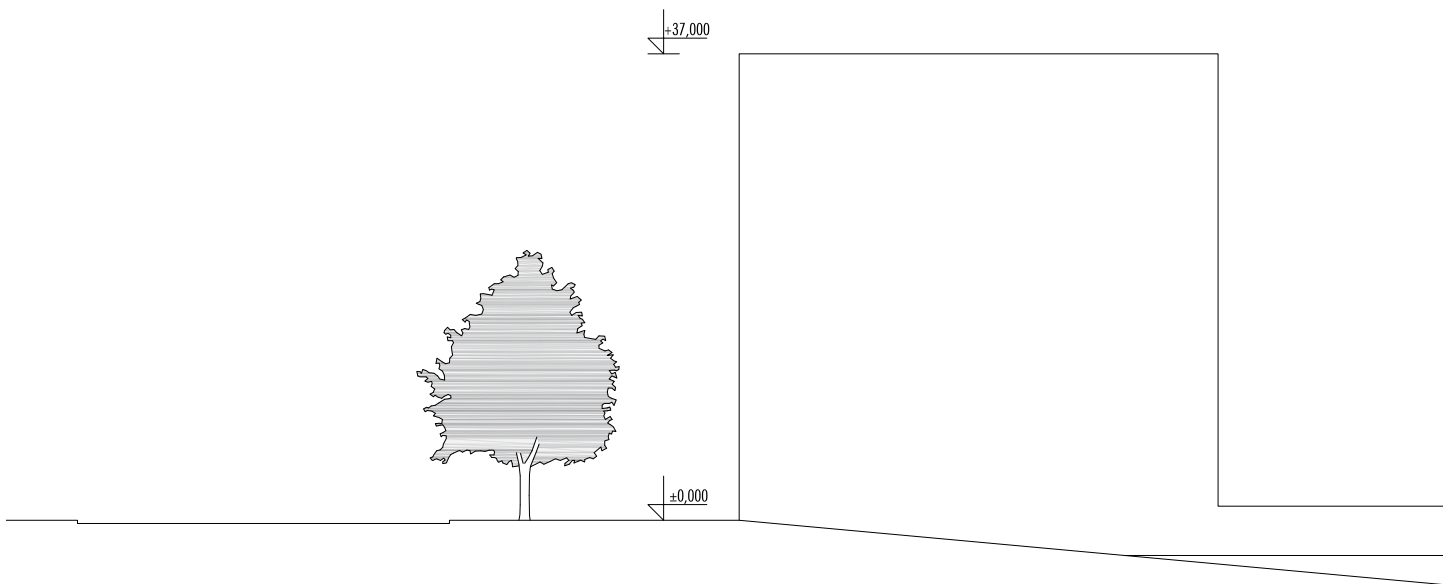

POHLED VEDENÍ VÝCHOD M 1:600

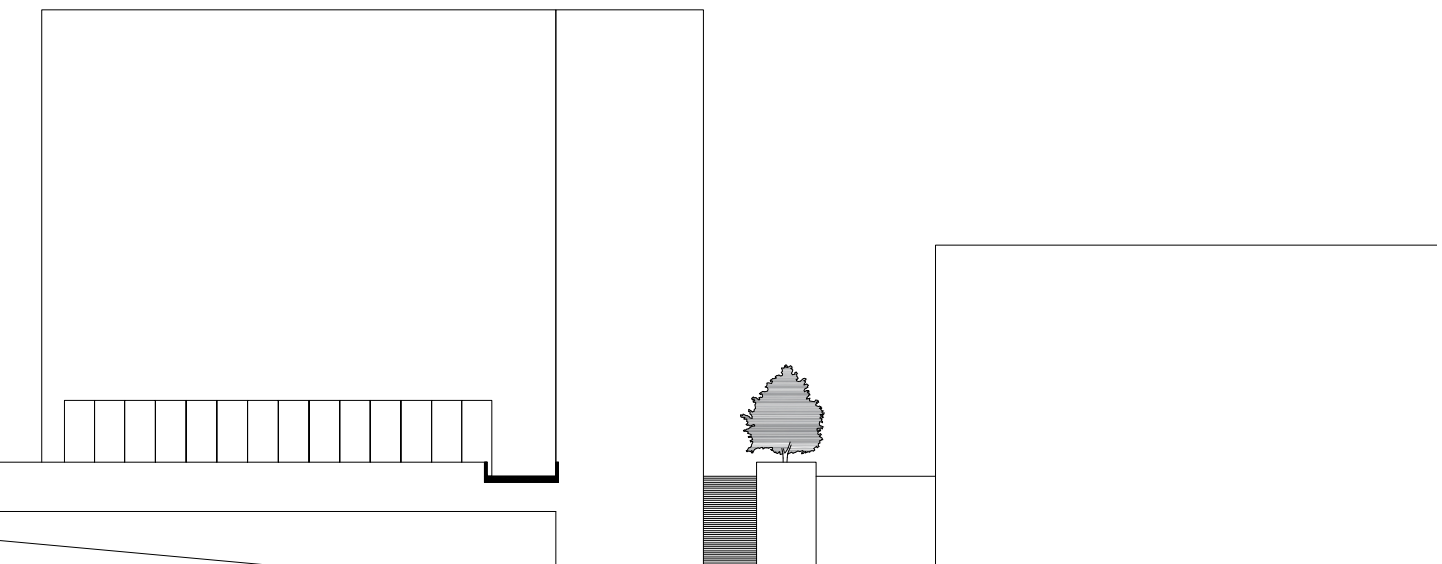
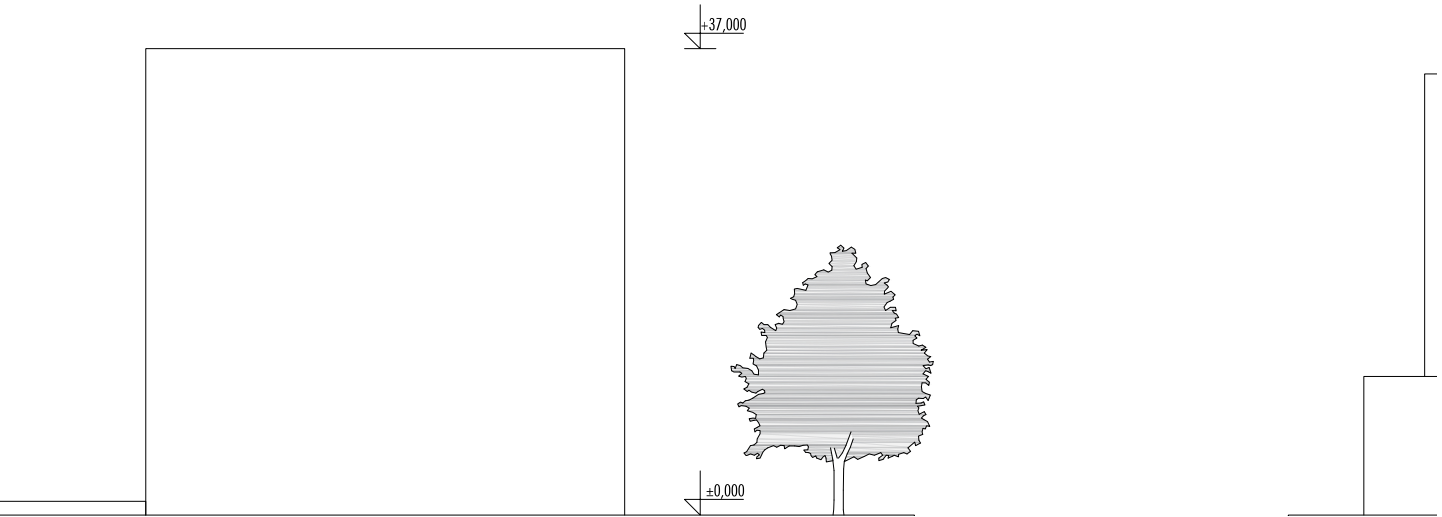

POHLED SEVER M 1:600

POHLEDY JIH M 1:600

- 1 skladba podlaha: cementová mazanina cem-flow 40 mm, el. podlahové vytápění rehau vario rautherm s, pe folie 1,5 mm, akustická izolace isover 40 mm, tepelná izolace isover 80 mm, nosná konstrukce žlb. deska obousměrně pnutá 350 mm
- 2 podhled: panely mléčné sklo 1 x 1m zavěšené na rámové ocelové konstrukci
- 3 skladba podlaha: cementová mazanina cemlow 50 mm, el. podlahové vytápění rehau vario rautherm s, pe folie 1,5mm, akustická izolace isover 40 mm, nosná konstrukce žlb. deska obousměrně pnutá 350 mm
- 4 skladba střechy: bílý kačírek frakce 16 / 32 mm tl. 50 mm, geotextilie 1,5 mm, hydroizolace asfalt. pás 2 x 3 mm, tepelná izolace XPS 200 - 400 mm, spádová vrstva betonu 30 - 50 mm, parotěsná zábrana 2 mm, nosná konstrukce žlb. deska obousměrně pnutá 350 mm
- 5 exteriér skladba: velkoformátová deska - pohledový beton 12 x 12 m tl. 150 mm uložena na štěrkovém loži frakce 4 / 6 mm
- 6 venkovní žaluzie (eloxovaný bílý hliník) s vodícím ocelovým lankem
- 7 skladba stěna: beton vysoce bílý, broušený, vodou leštěný, kotvený do nosné konstrukce, tl. 150 mm, tepelná izolace minerální vlna isover 150 mm, nosná konstrukce žlb. 250 mm, interier povrchová úprava pohledový beton
- 8 atika: viz. 7 doplněna o parotěsnou zábranu 2 mm, tepelná izolace 100 mm, hydroizolace asfalt. pás 2 x 3 mm, tenkovstvá šedá omítka 1,5 mm
- 9 posuvné okno schüco ass 77 pd.ni, 2 - kolejnicový osazovací rám (bílý eloxovaný hliník)
- 10 drenáž vody: odtokový žlab žárově pozinkovaný 150 / 100 mm

